



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

### Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

221

12

# GLAMSBJERG FRI - & EFTERSKOLE

DANMARKS  
PÆDAGOGISKE  
BIBLIOTEK



årsskrift 1982

# Om Årsskriftet



Årsskriftets fornemste opgave er at virke som bindeled mellem tidligere og nuværende brugere af skolen, og det sendes ud til tidligere elever og til skolens forældrekræds og skolekredsen som en fælles hilsen fra elevforeningen og skolen, der hver for sig har det redaktionelle ansvar for hver sin del af skriftet.

Glamsbjerg, den 19. november 1982

*Søren Henriksen*  
Søren Henriksen

# Muren bygges om Asgård

病  
天  
永  
蠶



I tidernes morgen, da guderne havde grundlagt Midgaard og bygget Valhal, kom der en dag en mand, som sagde at han var bygmester, og tilbød at bygge en mur om hallen, så stovt og fast at hverken bjergtrolde eller rimturser kunne komme ind i Asgård igennem den, og muren skulle stå færdig på tre år. Til løn forlangte han sol og måne og Freyja oven i købet, om muren blev færdig på den tid, han havde lovet. Tor var ikke hjemme, for han var faret østerpå for at ave trolde; de andre guder holdt da råd, og de blev enige om, at bygmesteren skulle have den løn, han forlangte, men kun hvis han fik muren rejst på een vinter; manglede der blot en sten den første sommerdag, var deres aftale bristet. Og de satte også som betingelse, at han ikke skulle have nogen til hjælp til arbejdet. Det sagde manden ja til, han bad blot om, at han måtte bruge sin hest, Svadilfare, til at slæbe sten, og på Lokes råd gav guderne deres minde dertil. Men jætten turde ikke være der blandt guderne uden sikkerhed, hvis Tor skulle komme hjem, og han krævede både vidner på pagten og kraftige eder af guderne, og det fik han. Den første vinterdag begyndte han arbejdet, om dagen byggede han, og om natten spændte han hesten for og slæbte sten sammen, og aserne undrede sig storligen over de klippestykker, som hesten kunne trække, så de næsten syntes hesten var den gæveste af de to. Da det led på vinteren, skød muren rask i vejret, og den var så høj og stærk, at den kunne modstå alle angreb,

og tre dage før sommeren var bygmesteren nået så nær rundt, at der ikke manglede stort mere end porten. Da begyndte guderne at grue, og de spurgte hinanden, hvem der have givet det råd, at de skulle gifte Freyja bort til Jættehjem og tage sol og måne af himlen, så at verden blev forødt, og det blev dem klart, at det kunne blot een have voldet, han som er mester for det meste ondt, og han hed Loke. De gik da løs på Loke og truede ham med den beskeste død, om han ikke fandt udveje til at narre bygmesteren for hans løn. Og så ræd blev Loke, at han svor højt og dyrt, at koste hvad det ville, lønnen skulle bygmesteren ikke få. Samme aften, da manden agede efter sten, sprang en hoppe ud af skoven og vrinskede imod hingsten, og da den fornam hoppen, blev den vild, sled seletøjet og sprang efter hende ind i skoven. Manden løb efter for at fange sin hest, men hestene løb hele natten, så at manden ikke kom dem nær. Således gik både den nat og dagen efter, uden at der blev bygget på muren. Da bygmesteren så, at han ikke fik sit værk færdigt, for han op i vildt raseri, og på dette kendte guderne, at det var en bjergrise, de havde iblandt sig. Så lod de eder være eder og løfter være løfter og råbte på Tor, og i det samme stod han på stedet og svang sin hammer. Han betalte bygmesteren sin løn, men det var ikke med sol og måne; han kom ikke til at bygge mere, hverken der eller i Jættehjem, thi det første hug slog hans pandeskal i stumper. Imens havde hingsten og hoppen deres leg med hinanden, og en dag kom der løbende et gråt føl på otte ben, og gildere hest har aldrig guder eller mennesker set. Den red Odin på, og den trådte luft og hav så sikkert som fast mark. Den hest kaldte guderne Sleipner.

(Vilhelm Grønbech: Nordiske Myter og Sagn).

母  
大  
蟲  
前  
大  
嫂



母  
大  
蟲  
前  
大  
嫂

# MUREN OM ASGÅRD

## ~ en kommentar



Denne gamle beretning om sikkerhedspolitik får mig altid til at tænke på vores egen tid: Kernevåbenes og atomoprustningens tid. Den pris, de gamle skulle have betalt for deres sikkerhedspolitik, var uantagelig høj: Sol, måne og Freyja oven i købet. Hvis deres mur var blevet færdig, havde de ganske rigtig fået en sikkerhed for, at ingen ville kunne overfalde dem, men de var også til tidernes ende kommet til at rave rundt i mørke, og Asgård - og Midgård med - ville være blevet golve isørkener, hvor vanviddets mørke ville rugge år ud og år ind. Men er det ikke netop den pris, vi meget nemt vil komme til at betale for vores sikkerhedspolitik?

Vores mur af kernevåben er jo bygget, og skal vores mur bevise sin eksistensberettigelse en dag, vil vi også komme til at betale med sol, måne og Freyja oven i købet. Livet vil blive forødt, og jorden vil ikke længere være bolig for

guder og mennesker. Vi har vores Loker, der daglig besnakker os om murens fortræffeligheder og uomgængelige nødvendighed. Terrorbalancen som vanviddets begreb har vi taget til os, men har vi også en Tor, der ikke af kløgt, men af instinkt ved, hvordan vi gør os fri? Det har vi næppe. Vi må klare os selv uden guders hjælp. Vi må presse vores politikere til at gå til forhandlingsbordet for at få fjernet den slagskygge af mismod, uhygge og angst, som atomoprustningen kaster over alle mennesker med følelse og forstand. En sikkerhedspolitik baseret på kernevåbenes altødelæggende sprængkraft er ravende vanvid. Vi har lagt vores skæbne i hånden på vor tids bjergriser og trolde, der arbejder i våbenfabrikernes laboratorier med at udspekulere mere og mere uhyggelige og vanvittige systemer til ødelæggelse og drab. En del af disse dødens teknokrater er højtuddannede og lærde videnskabsmænd, men det bortforklarer ikke, at deres værk er uværdigt og umenneskeligt, troldeværk det hele. Vores mur skal rives ned, og det haster. Enhver har pligt til at gøre det lidet eller meget, han kan, og vi bør alle støtte de kræfter, der arbejder for fred og for fjernelse af kernevåbenenes uhyrlige mur. Livet inden for denne mur er for farligt, og for hver dag, der går, uden forhandling og handling rykker katastrofen nærmere. De gamle kaldte det for ragnarok, men efter de gamles ragnarok kom der igen lysé og lykkelige tider for guder og mennesker, efter vores bliver det kun for alger og amøber, og de vil ikke vide at skønne på det. Kernevåbenmuren skal ned. Det haster.

Søren Henriksen





*emneuge sept. 82*







## vikingetogt 13.-17./9.



# IDRÆT



# i efterskolen

Dette emne bør nok indledes med en beskrivelse af hvilke tilbud efterskolen giver. Grundlaget er 3 timers obligatorisk idræt, hvor indholdet primært sigter på grundlæggende fysisk træning.

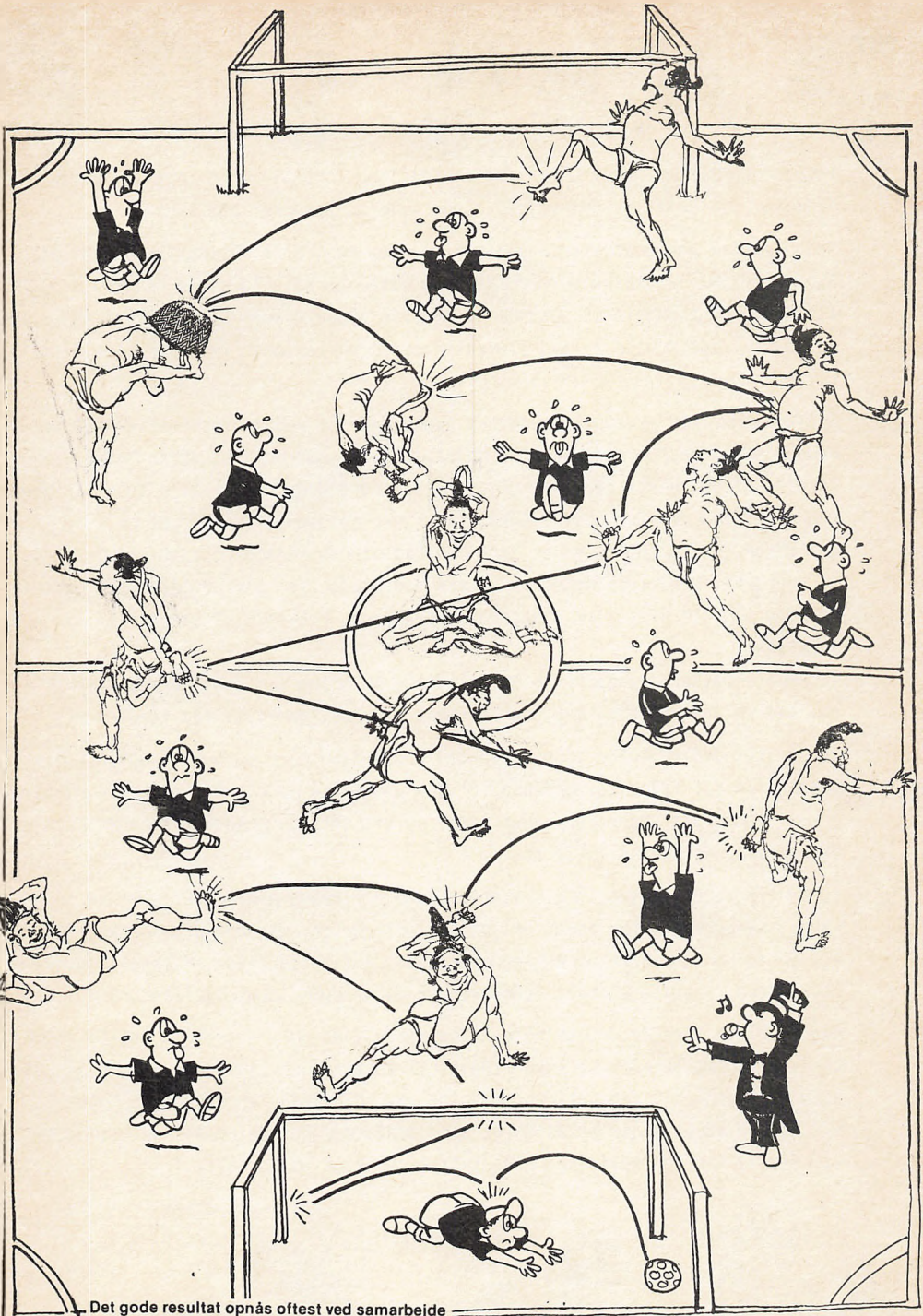
Her er løb et vigtigt element, da skolens beliggenhed kun 150 m fra Krengerup Skov selvfølgelig indbyder til det. De obligatoriske timer indeholder selvfølgelig også andre discipliner, f.eks. boldspil, rytmisk gymnastik og redskabsgymnastik. Endvidere tilbyder skolen følgende valgfag: 2 timers redskabsgymnastik, 2 timers volleyball + basketball, 2 timers fodbold + håndbold og 4 timers idrætslederkursus, hvor der er mulighed for at gennemføre det af Dansk Idræts Forbunds autoriserede h.h.v. Grundkursus og Alment Instruktørkursus. Denne opbygning af idrætten er faktisk meget traditionel og ganske glimrende, og hvis man ser på interessen for faget, kunne man godt forestille sig en yderligere udvidelse af valgtilbuddet.

Udover disse tilbud er der også mulighed for deltagelse i forskellige idrætsarrangementer i løbet af et skoleår, fodboldturnering og håndboldturnering med andre efterskoler, en årlig gymnastikopvisning, idrætslederholdets stævne, hvor der spilles både bordtennis, badminton og volleyball, samt flere andre arrangementer. Et mål for idrætslærerne er dog at afdramatisere konkurrencen mest muligt i de arrangementer vi deltager i.

Normalt betragtes idræt som værende en ren fysisk træning af kroppen. Men jeg mener, idræt er mere end det. Gennem idræt udvikles mennesket fysisk, psykisk og socialt. Det følgende skulle gerne tjene som argumentation for dette synspunkt, samt antyde nogle udviklingslinier for idrætten.

Mange vil sikkert være med til at erkende, at udvikling, d.v.s. uddannelse, opdragelse og oplevelse bør være med "det hele menneske" som mål, og det indebærer, at man skal udvikles fysisk, psykisk og socialt. Disse elementer findes også i idrætten, selvom det ikke kan ses isoleret; eksempler på dette:

Fysisk: Når man ser bort fra enkelte brækkede ben eller eventuelle muskelskader som regel ved overdrevet konkurrencesport, dårlige faciliteter, baner, redskaber, eller direkte uheld, giver idrætsudøvelse et fysisk velvære samt et generelt højere aktivitetsniveau via forbedring af kredsløb og smidiggørelse og styrkelse af muskler og led.



Det gode resultat opnås oftest ved samarbejde

CON PUT-LE



Psykisk: Herunder hører udvikling af følelser, intellekt og creative evner. Følelser via positive oplevelser alene eller i samværet med andre.

Intellekt: I mange idrætsdiscipliner oplever man, hvor væsentligt det er at kunne indsamle - bearbejde - vurdere og sætte en efterfølgende bevægelse igang, alt dette på brøkdeler af sekunder. Kreative evner kommer til udtryk i mange lege, samt i opfindelse af nye elementer eller variationer indenfor alle discipliner.

Socialt: Her kan eksempelvis nævnes samarbejde, i redskabsgymnastik hvor man bruger hinanden som redskaber, i boldspil hvor samarbejdets værdi bedst illustreres af den viste tegning. At idrætten forandrer sig er alle vel klar over, men i hvilken retning udviklingen går, siger følgende måske noget om.

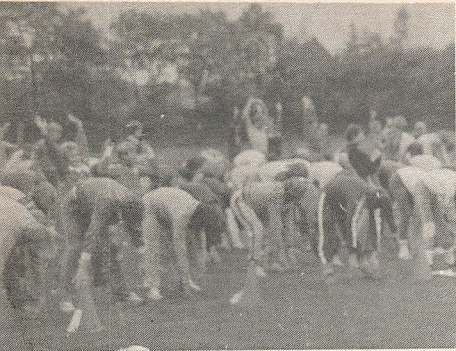
Der udkom for ca. et halvt år siden en bog af Ove Korsgaard, som hed "Kampen om kroppen". Deri fremlægges en interessant tese, som går ud på, at idrættens form og indhold afspejler samfundets udvikling. Følgende eksempler til illustration:

1. 1800 - tallets mange krige og politiske holdning til øget forsvarsstyrke smittede af på gymnastikken, der nærmest blev til exercits med trægeværer.
2. Udviklingen indenfor industrien med store fabrikker og hurtig og effektiv produktion til følge gav grobund for den engelske sport. Med mottoet: Hurtigere - længere - højere er tonen slået an til det store konkurrenceræs, som vi har oplevet de sidste 10-20 år.
3. De sidste års økonomiske krisetilstande har reelt medført et samfund med 0-vækst. Betydningen for idræt er, at man oplever en stigende afstandtagen fra eliten og konkurrencen og en venden sig til motionsidrætten, f.eks. jogging-bevægelsen, Eremitageløbet, Eventyrløbet eller cykelløbet Sjælland rundt.

Jeg tror Ove Korsgårds tese holder, og det vil nu og i fremtiden stille andre krav til idrætslæreren og ikke mindst til idrætsundervisningen. Tilbud og indhold skal ændres i den antydede retning. Hvordan denne ændring helt konkret vil berøre vores skole er et åbent spørgsmål, men hovedelementerne i idrætten vil stadig være en udvikling både fysisk, psykisk og socialt.

Esben





KONZERT  
GARDI



OKTOBER  
82



# En ny kollega — a/s



De færreste er vist klar over, at der knytter sig en interessant tradition til læreransættelser ved denne skole. Siden navnkundige Poul Svendsen - ham med skægget - for en halv snes år siden bærede skolen med sin uvurdelige arbejdskraft, er det kun lykkedes én lærer af det såkaldt stærke køn at opnå ansættelse, uden at vedkommende var idrætslærer. (Morten Winther, red.)

Traditionen blev på smukkeste måde holdt i hævd, da vi i sommerens løb fandt frem til, at det skulle være Anton Siersbæk, der skulle udvide staben, så vi stadig kunne klare det samlede timetal uden at blive overanstrengt.

Med skyldige hensyntagen til andre skikke ulejlige vi Anton med et par indskrete spørgsmål, så også andre end vi, der stadig har vores daglige gang på skolen, kan få indblik i, hvilke hemmeligheder, der skjuler sig bag initialerne AS:

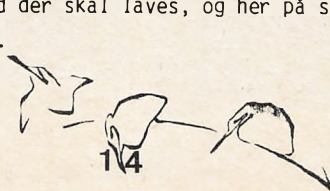
Personlige data: Født 1953 i Andst (Kolding-Vejen området). Skolegangen startede på hjemmebane, blev suppleret med realafdelingen i Vamdrup og kronedes med en nysproglig studentereksamen 1971 fra Kolding gymnasium. Rigets og regentens sikkerhed (militær) lagde derpå beslag på 21 mdr., hvorpå Kolding Seminarium fra 1973-77 gav baggrund for det videre virke som pædagog, linjefag: Idræt og tysk. Derpå to års ansættelse ved Fåborg Sundskole, hvorpå Anton og Kaja - Antons kone - drog til Kenya. Med to måneder i Tanzania blev opholdet i Afrika af 2½ års varighed. Hjemkomst ved juletid 1981 og et halvt år som løs vikar - i perioder nærmest arbejdsløs vikar, - hvilket gav de kræfter, der skal til for at klare en gerning hos os.

Anton virker i det væsentlige i Friskolen, men et enkelt regnehold og weekendvagt i Efterskolen gør dog, at han fra starten har et ben i hver lejr.

- Det er hårdt at være engageret i begge skoleformer, erkender Anton, så på et eller andet tidspunkt kan det da godt være, at jeg føler mig tvunget til at træffe et valg. Men jeg føler, at det ville være en vanskelig afgørelse, hvis jeg skulle træffe den i dag.

- En sammenligning mellem vores skoleform og folkeskolen?

- Rammerne er bedre på en friskole. Der er ikke så mange elever i hver klasse, og man føler sig ikke så bundet, fordi vi administrerer os selv. Det er nok, hvis lærerne er enige om, hvad der skal laves, og her på skolen virker lærerne som en meget harmonisk gruppe.



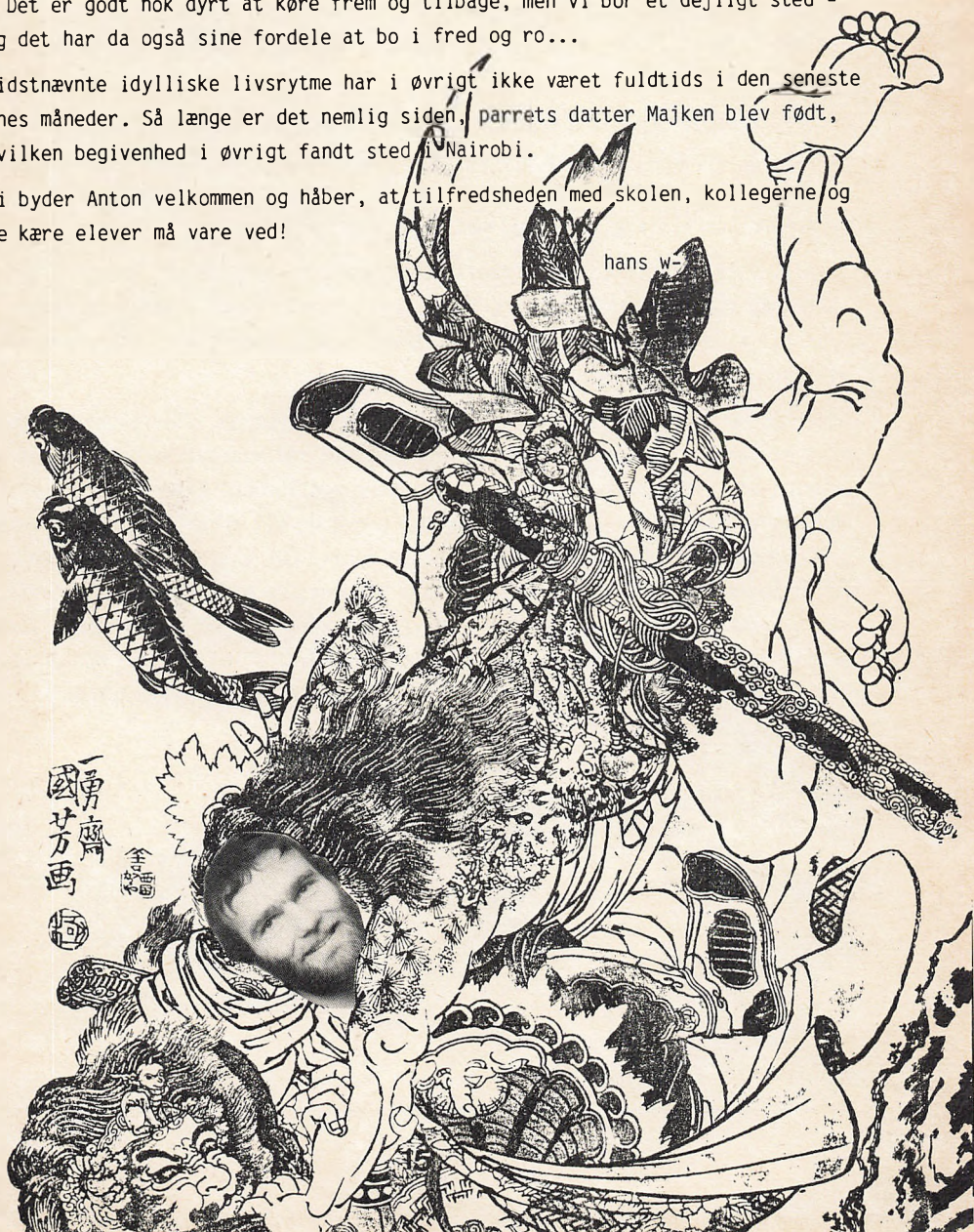
- Det er rart at komme her som ny lærer. Folk har været særdeles hjælpsomme - og det gælder også eleverne!

Anton bor i Håstrup 16 kilometer fra skolen, men det har endnu ikke fået ham til at lægge planer om at rykke nærmere - og dermed følge mønsteret hos de fleste kolleger.

- Det er godt nok dyrt at køre frem og tilbage, men vi bor et dejligt sted - og det har da også sine fordele at bo i fred og ro...

Sidstnævnte idylliske livsrytme har i øvrigt ikke været fuldtids i den seneste snes måneder. Så længe er det nemlig siden, parrets datter Majken blev født, hvilken begivenhed i øvrigt fandt sted i Nairobi.

Vi byder Anton velkommen og håber, at tilfredsheden med skolen, kollegerne og de kære elever må vare ved!



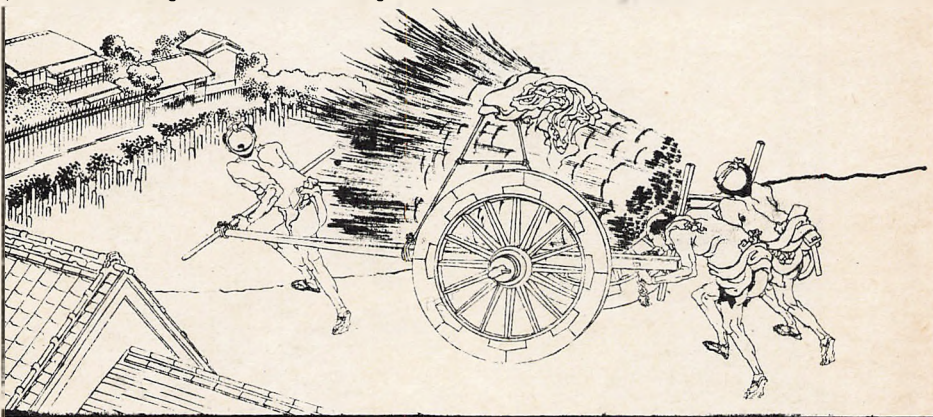
# U-LANDS DAG på skolen

Der var engang en hel almindelig torsdag, med en hel almindelig flok efterskoleelever. De stillede til det sædvanlige overdådige morgenbord serveret af fru Bitten, troede de.

De blev gruelig taget ved næsen, da de blev beordret at stille op i en kø udenfor spisestuen. Da de marcherede ind i spisestuen, så de til deres store rædsel, at der ingen borde og stole var. De stakkels efterskoleelever fik denne morgen kun serveret vandgrød med tørt brød plus grøn te.

Dernæst blev de delt ud på forskellige hold for at arbejde med noget så som: samle små sten på markerne, gøre rent, grave, samle papir i hegnene, hente vand til at drikke og til madholdet. Vandet skulle hentes hos lærer Arne Kristiansen.

Efter mange timers hårdt slavearbejde var der middagsmad. Slavepiskerne bestod af 6 elever + 2 lærere. Ligesom ved morgenmaden sad slavepiskerne i midten af lokalet ved et veldækket bord med koteletter + tilbehør. Da de stakkels efterskoleelever kom ind i spisestuen blev de beordret til at stille op i to rækker, drenge og piger hver for sig for at undgå oprør. Det medførte storhedsvanvid hos drengene og en underkuet følelse hos pigerne. De stakkels efterskoleelever fik overrakt en lille tallerken ris + et stk. tørt brød og en kop vand. Risene skulle de spise med fingrene. Efter dette "overdådige" måltid var der en kort pause, hvor nogle af eleverne søgte at stille deres sult via de lokale hand-





lende, men dette var også forudset af herskerne, således at der var sendt vogtere ned i byen, som drev eleverne tilbage til skolen og inddrog de eventuelle indkøbte varer. Efter dette lille mellem spil gik man igen over til hårdt fysisk arbejde i adskillige timer. Men to friske oprørere smed en af herskerne i en mudderpøl, men dette spæde oprørsforsøg blev kvalt i fødslen ved truslen om inddragelse af det storslåede aftenmåltid. Ved 16,30 tiden samledes de undertrykte arbejdere og deres herskere i pejsestuen til en lille snak om dagens noget usædvanlige forløb. Der var enkelte negative holdninger til stede, men generelt mente eleverne, at dagen havde bibragt dem en del positive oplevelser. De herskende skabte splittelse blandt arbejderne ved at spille på deres egoistiske tendenser, og dette indblik i egen svaghed fandt de fleste elever positivt, idet man opdagede, hvilke metoder der bruges for at holde den arbejdende klasse nede. Alle var enige om, at selvom dagen ikke var realistisk, gav den dog et rimeligt billede af en dag i et uland.

Meningen var, at aftensmåltidet skulle have forløbet efter samme system, som de øvrige måltider, nemlig en herskende og en arbejderklasse; men på mødet enedes man om, at hver gruppe udpegede én, som man mente havde deltaget positivt og aktivt til trods for en usædvanlig arbejdsdag. Disse 8 blev belønnet ved at komme til højborgs og spise de riges føde, mens resten måtte nøjes med en meget, meget tynd grøntsagssuppe. Men da man de øvrige dage levede FEDT levede alle lykkeligt til skoleårets ende.

Morale: Af dette kan man lære, at man i Danmark har det godt trods al snak om krise, så tænk på det næste gang du og MÆSKER.

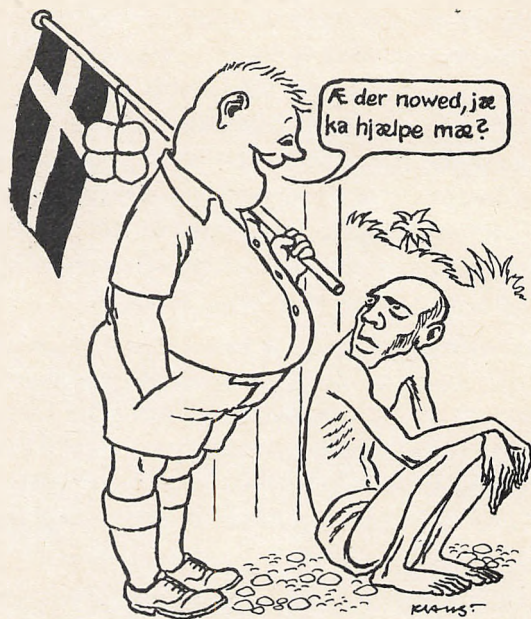
5 hungrende hårdtarbejdende efterskoleelever.



# DALUNG - GLAMSBJERG

GHANA

DANMARK



Dalung er en by i det nordlige Ghana, og der bor ca. 2.000 mennesker i byen. I Glamsbjerg bor der også ca. 2.000 mennesker. Men det er et af de få lighedspunkter, der er mellem de to byer. Forskellene er mere iøjnefaldende. Dalung er et u-landssamfund og har således store udviklingsproblemer, f.eks. stor spædbørnsdødelighed, dårlig skolegang, umulige veje, ringe indtægter, ingen industri o.s.v. Sådanne udviklingsproblemer opleves tit af vi europæere som noget fjernt, abstrakt og uvirkeligt, som vi ingen rigtig indflydelse har på. For at imødegå denne afmagtsfølelse og for at skabe større global forståelse og engagement er der taget initiativ til at etablere en direkte kontakt mellem 2 lokalsamfund i henholdsvis et i-land og et u-land.

I Glamsbjerg er der således dannet en venskabsgruppe, der har taget kontakt med Dalung i Ghana. Ideen er at etablere venskabsprojekter i samarbejde med den lokale befolkning til forbedring af levevilkårene, f.eks. vandforsyning, jordforbedring, kunstvanding, undervisning etc. konkret bliver der f.eks.

indsamlet brugt håndværktøj, der så sendes til Dalung til brug i lokalsamfundet. Ellers er økonomisk bistand oftest den bedste form for hjælp, man kan yde. Denne økonomiske og materielle bistand vil til gengæld give os mulighed for at forstå sammenhængen mellem et u-landssamfunds problemer og vores rige del af verden, og for at møde den afrikanske livsstil og kultur.

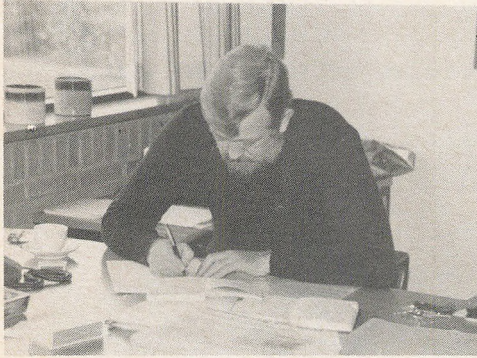
Den nordlige del af Ghana, hvor Dalung ligger, er tyndt befolket. Folk bor spredt i små landsbyer, og langt de fleste ernærer sig ved landbrug. Der dyrkes majs, hirse, durra, ris, yams og grøntsager, altså fødevarer afgrøder til eget forbrug. Enkelte håndværkere som smede, skomagere, vævere og møllere findes også i landsbyerne, hvor der også er markedsdage med jævne mellemrum. Landsbyen er også midtpunkt for et landsbyfællesskab, som vi i Danmark kun kender fra vores historie. Man bor sammen, er sammen om arbejdet og i fritiden, fester sammen, sørger sammen o.s.v. Det giver et sammenhold på tværs af familie- og aldersskel, som vi danskere nu igen er begyndt at se værdierne i. Ensomhed er et næsten ukendt begreb i Afrika, det kan desværre ikke siges om Danmark.

Ghana er en tidligere engelsk koloni, der som et af de første afrikanske lande blev selvstændigt i 1957. Men landet er stadig meget afhængig af i-landene, fordi landets vigtigste afgrøde, kakao, som udgør 60% af eksporten, næsten udelukkende aftages af de rige vestlige lande, hvor det forarbejdes til f.eks. chokolade. Ghana har store økonomiske problemer med faldende økonomisk vækst, man har haft militærstyre, der først i 1979 blev afløst af et folkevalgt parlament og en præsident. Så ligesom alle andre u-lande fortjener Ghana interesse og hjælp, også fra os i Glamsbjerg.

Anton Siersbæk



# dagligdag



# JAPAN 日本

## - indtryk af en anden hverdag

Forestil jer en stor idrætshal, kvartfuld af omtrent hundrede unge, for en stor dels vedkommende klædt i europæisk udseende folkedragter, stående i ring om jer. Tænk endvidere at I er spillemænd og skal lære disse mennesker et par danske folkedanse. I behøver blot at vise trin én gang rundt, så kan de, næsten perfekt. Bagefter velopdragent bifald - blot intet svar; de er effektive, glatte, høflige, og man fornemmer ingen kontakt. Hvad mener de mon?

Forestil jer dernæst en ældre kone, I har været sammen med nogle få timer. I kender hendes søn, som bor i Danmark, men møder hende for første gang. Hun taler ej engelsk, I slet ikke japansk. Ved afskeden har hun tårer i øjnene, I en klump i halsen. Hvad så?

Kan vi gå videre og forestille os en banegård i Tokyo? Nej? men prøv så at kikke i en myretue. Det myldrer, hvor man end vender sine øjne; under een durrer grunden ganske let, dér er også liv, måske i adskillige lag. Over een er himlen dækket af skaller, der vrirler, ikke tyst som i tuen, nej, støjen er infernalsk: tusinde fødder og stemmer, toge hviner, klokker og sirener flænses luften og højttalere vrænger uafbrudt og uforståeligt.



Lad os hastigt bevæge os bort, skynd sig, skynd sig er mottoet. Vi anbringer os i et bondehjem omgivet af rismarker og pinetræer. Man spiser, ikke så hurtigt, der skal være tid til at spørge og svare. Man drikker, let øl, små krus sake, beruselsen skal ikke indhente os straks. Snakken går, sprogvanskelighederne er store, men velvilje og nysgerrighed hjælper på gled. Overstiger ordenes mystik emnets, kan man altid le sammen, eller synge lidt, med hinanden og for hinanden. Varmen er ikke kun bogstavelig.

Er I med endnu, har I måske fået fornemmelsen af en verden med facetter, der er så forskellige, at de synes modsatte og -stridende. Lisbeth og jeg rejste der en måned, lang tid for en turist, kort tid at lære at forstå, under alle omstændigheder hæsblæsende.

Måske jeg burde fortælle, hvad vi skulle så langt borte. Igennem elleve år har jeg sammen med tre-fire herboende japanere arrangeret studieture for japanske studerende. En gruppe af disse Danmarksfarere fandt, at jeg burde gengældes med et besøg i Japan, hvad de så sørgede for. Rejsen fandt sted i de højere læreanstalters lange ferie fra midt august til midt september. Et problematisk tidspunkt for en dansk lærer, men hvad jeg nok havde anet, fik jeg tilfulde bekræftet - jeg har gode kolleger der, da jeg luftede planerne, straks tilbød at klare mine timer.



Så stod vi da efter en uendelig flyvetur i lufthavnen Narita. Klokken burde være syv aften, men urene viste ti om formiddagen (rejsebureauet var ugen før af måske forståelig grund gået ned) og ikke et kendt ansigt til stede. Vi gik ud for at få lidt kølighed og kom ind i et drivhus. Gik der et fly til Danmark, var Lisbeth taget med.

Heldigvis virker telefoner stort set ens på hele kloden og efter den første af siden mange timers togrejse, stod vi med vore venner i Tokyo, der virker mere skræmmende end fascinerende.

Aftenen bød på én af en lang række kulinariske oplevelser (enkelte ville sige prøvelser). Foruden sake, den gode japanske risvin, af styrke som mild hedvin, der denne aften blev indtaget varm af trækser med et par korn groft salt på kanten og øl, der blev et forsonende træk ved det lumre klima, indtog vi grillkylling næh - ikke sådan en, yakitori serveres i små bidder med forskellig tilberedning. Oplevelsen denne aften blev rå kylling. Kyllingens bryst er i frisk og rå tilstand, kun dypet i varmt vand en mild og velsmag-

ende spise, der kan anbefales alle, der selv opdrætter og henretter disse fjedrede kræ.

Spisepinde, kaldet お箸 var heldigvis ikke noget problem. Man spiser ikke med andet, men vi havde lært det hjemmefra; min teknik blev beundret, jeg har nemlig lært den af en, der kan spise "pænt" og holder derfor mere korrekt på værktøjet end mange professionelle. Maden er som naturligt lavet så hashi, pindene er det mest velegnede redskab. Det daglige brød til morgen, middag og aften risene trykkes med vistnok eddikepulver og bliver klistrede, så man kan samle dem op i klumper, og de smager anderledes, end vi er vant til - men bedre. De meget yndede koteletter, katsu er skåret i mundfulde, hvis ikke løfter man dem med pindene til munden og bider; fisk kan så at sige klippes over med pindene. For øvrigt erfarede vi, at japansk føde indtil for ca. 100 år siden bestod af vegetabilier og alt godt fra havet (tang smager dejligt!). Den første ret man under vestlig indflydelse tillavede med kød hedder sukiyaki og er nu én af en række festmiddage, der kan kaldes traditionelle. Den tilberedes som flere af disse - tempura, kabayaki, wdon-shuki, djengis khan - ved bordet. Ingredienserne er tyndt skåret oksekød af høj kvalitet, svampe, bønnemasse og diverse grønsager rå og som det øvrige stegt på pande over glasblus eller som pickles. Bl.a. er roden af lotusblomsten meget brugt dels for smagens skyld vel, men nok så meget på grund af udseendet, som betyder uhyre meget. Den nævnte bønnemasse, tofu er et interessant bekendtskab, smager af omtrent ingenting udover den soya-sauce, den dypes i som alt andet, man spiser. Det særlige ved tofu er konsistensen, der minder om stivnet, blævrende mælk og er rar for en japaner



at bide i. Tofu kan stå selv. Bønnerne, en slags hestebønner træffes i mange sammenhænge, bedst når man får dem kogt i salt vand og serveret til øl. Fisk spises stadig i stor udstrækning og er også i Japan spændende mad - blæksprutter f.eks. rå eller tilberedte. I spisehuset med Aji som speciale henter kokken fisken i akvariet ved indgangen, flækker den, fjerner indvolde og serverer den som forret smukt pyntet med blomster og grønt.

Lisbeth blev mindet om mælkebøtter af pynten og henledte vor veninde Ries opmærksomhed på dette, begge studerede den gule blomst meget nøje og hvinet fra to struber, da den meget friske fisk spjættede, fik hele etablissementet til at stirre undrende. Fin smag i øvrigt, blidere end man skulle forvente. Japansk mad er gennemgående meget mild med enkelte karakteristiske undtagelser. Af disse er den sure blomme, trukket i eddikelage mest acceptabel; den spises i risboller eller som den er - morgenen efter megen øl og sakte bekommer den beruseren vel. Mere særpræget er de knuste krabbeindvolde, som jeg ikke vil være bekendt at beskrive. Mange var ordene om mad, men danskeren spørger jo, og føde- en fortæller også om den spisende.

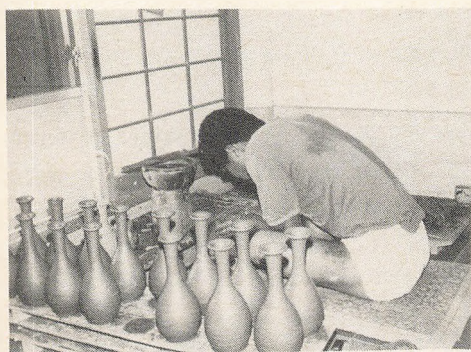


Anretning og udseende spiller en afgørende rolle for japaneren. Indpakning er nok så væsentlig som indhold. Det gælder maden, men også andre ting - keramik eksempelvis, som vi opsøgte meget, Lisbeth af professionel interesse, jeg med fuserens nysgerrighed. Forventningerne var store, men blev ingeniunde skuffede. Betydningsfuldt for vor forståelse af mange traditioner i dette håndværk blev det pudsigt nok helt tilfældige møde med en dansk pottemager med en halv



snes års japansk tilværelse bag sig, japansk gift og godt inde i skik og brug. Alt har en forside og en bagside - når det drejer sig om potter ikke en logisk tanke i vesten, men i Japan. En ceremoniteskål vendes af værtinden med forside mod gæsten, som tager den med begge hænder, drejer den to gange venstre om, drikker teen i tre slurke og drejer skålen tilbage igen, hvorefter den sættes, som den blev taget. Teen tilberedes med særlige ritualer af irgrønt pulver og er meget fjern fra vores te i smagen. Ritualerne er oprindeligt de mest hensigtsmæssige bevægelser til formålet, men stærkt stiliserede og tilsat noget filosofi om ro og balance og harmoni. Traditionen er, fortalte pottemager Per Weiss, i høj grad med til at holde liv i en del keramikere.

Japansk keramik er spændende, men det perfekte for en Japaner er anderledes end for europæeren; når de to idealer af og til stemmer sammen bliver sansesindtrykket bevidsthedsudvidende.



Lad os aflægge et besøg i et japansk hjem. Det er få turister beskåret at komme indenfor endsige overnatte, hvad der tildels skyldes pladsmangel, men vi boede i både landbohjem, byhjem og på institutioner og desværre også på hoteller af trist, international standart - til de traditionelle Ryokan hoteller rækker en lærerløn ikke.

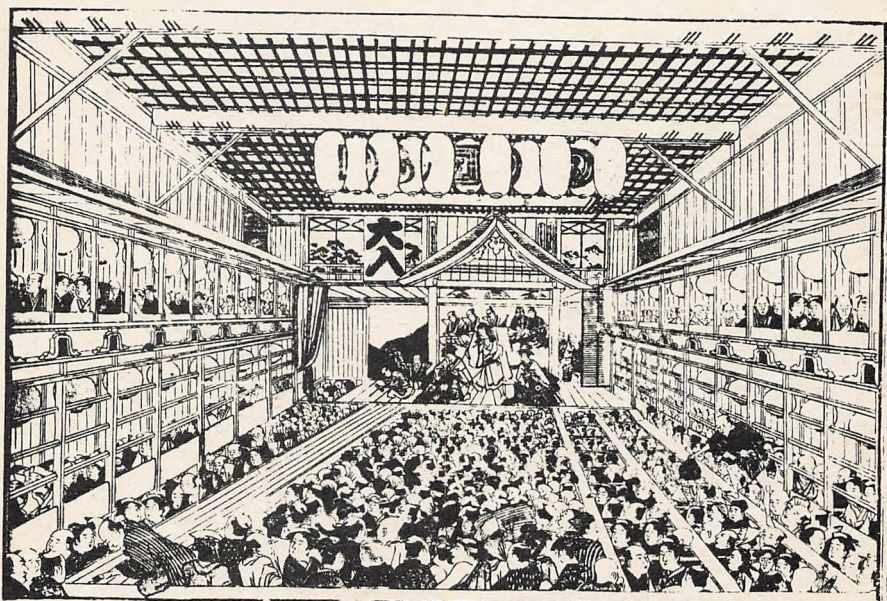
Vi skal fra Tokyo til Mashiko; en by på størrelse med Glamsbjerg og med sine 200 pottemagerværksteder et af de tre keramikcentre, vi nåede at se.

Shinkansen, superekspressen, der minder om et jetfly, går ikke denne vej, så vi skramler gennem storbyen i morgenmyldretoget - sardiner på højkant i dåsen, sammenbidt mangefold, stående søvn. Den sidste time af turen i privatbil i den forkerte side af vejen bød på hovedpine forårsaget af den af vellygt stinkende dåse, de fleste har ved bagruden. Fornøjelsen ved den air-condition, der får én til at undre sig over, at folk på gaden tørrer sveden af

panden., ødelægges. På gården modtages vi af den snart velkendte lille hund og husets tredje generation, dernæst af de gamle værtsfolk og siden med saltkogte bønner og øl af den unge kone. I husets forgang er der som alle steder plads til at stille fodtøjet, i gulvniveau et trin oppe færdes man i slippers eller på bare fødder. Er der flere afdelinger i huset skifter man sutter for hver; er man trængende står toilettøflerne parat - husk at skifte før man forlader det lille rum! (traditionelle toiletter er et 5-lo m dybt hul under en porcelænskumme, som jeg, fik jeg at vide her bagefter, sad på som Amled på hesten.)

Ved aftenens slutning går man i bad. Brusebad, shower hører til ekstraudstyret; normalt vasker man sig ved en vandhane, hvorefter man sænker sig i et 50 grader varmt karbad - det er meget varmt - og når man har hummerfølelser stiger man op og tørrer sig med et vådt håndklæde, effektivt i et fugtig-varmt klima. Om morgenen bader man ikke. Natten tilbringes på en futon, en art rullemadras på gulvet, hvor alt som måske bekendt foregår. Senge, stole og sofaer bruges kun i vestligt orienterede hjem, hvor møbler med mindre de er skandinaviske er af rystende dårlig kvalitet.

Med mindre man udtrykkeligt har bedt om det, bliver man ikke vækket om morgenen. Vi når først op efter at familien forlængst er i gang med dagens gøremål. Børnene er gået i skole og der skal vi også aflægge en kort visit. Sjældent er jeg blevet målt med sådan et blik, hvormed den modtagende lærerformand vurderede undertegnede subjekt, klædt som en almindelig dansk lærer



繪圖 東京 歌舞伎 大芝居之圖 藤 谷 勇 命 采 書 堂 西 澤 堂 畫 板

(dvs. over min normale standard). Lisbeth nedværdige han sig ikke til at syne, måske fordi hun bar bukser, hvad de kvindelige lærere på skolen havde forbud imod. Han tøede først lidt op, da han via vor ven og ledsager prof. Hanamura erfarede min faders tidligere stilling og hørte om den åbenbart meget specielle skole, jeg arbejder på - begrebet selvejende institution er håbløst uforklarligt for en japaner. Vi overværede et par musik- og formningstimer. Tænk jer 15-16 årige med hver sin blokfløjte bruge en time på at indøve første repetition af en melodi - eller tilsvarende 10-12 årige med melodicaer, begge steder den almindelige klassekvotient på 35 til 40 og i ingen af klasserne en mislyd bortset fra enkelte falske pip i fløjten. En næsten foruroligende disciplin grundet mere på normen end på den autoritære lærer.

Man bliver sig meget bevidst som dansker i dette forrygende land, synes det må være næsten umuligt at eksistere på de japanske vilkår, men Per Weiss antyder på trods af en tydelig og sympatisk hjemve noget andet. Men jeg må indrømme, at jeg endskønt jeg igennem mere end et tiår har regnet et par japanere til mine nærmeste venner, ikke er sikker på, at jeg forstår deres tankegang fuldt ud.

Et besøg som vores får naturligvis, selv om det også åbner for nye spørgsmål, mange brikker i det puslespil, en kultur er, til at falde på plads. Det er pudsigt, men jeg har faktisk fornemmelsen af, at jeg har forstået nogen ting, mens jeg har skrevet alt dette - det gør det også svært at standse...

Morten Winther.



# 25 års Jubilæum

Den 1. april 1982 havde Mary og Evald Jacobsen været ansat på Glamsbjerg Fri- og Efterskole i 25 år. I den anledning spurgte vi dem, om de ville se lidt tilbage på den tid.

"Ja, i 1957 kom vi her til Glamsbjerg fra den danske skole i Westerland i Sydslesvig, hvor vi årene 1950-57 havde oplevet en enorm udvikling såvel på skoleområdet som i interessen for det danske arbejde i Sydslesvig.

I de 25 år vi nu har været her, har vi igen oplevet en enorm udvikling fra den noget "indeklemte" tilværelse inde på Skolevej til de langt bedre pladsforhold her ude på Krengerupvej. Også fra en tid, hvor hver krone blev vendt op til flere gange, når der skulle købes ind til skolen, til nu, hvor der er en mere rimelig økonomi, selv om den så ikke altid strækker til alt, hvad vi kunne ønske.



"Skam skulle vi få, om ikke vi var tilfredse med vores tilværelse, når vi har gennemlevet disse opgangstider. Når vi så samtidig er så heldige at tilhøre den generation, der i barndoms- og ungdomsårene oplevede det som noget selvfølgeligt, at man ikke altid kunne få, hvad man ønskede sig, så kunne man nok ønske for den unge generation, der i dag er ved at lære at spænde livremmen ind, at de bagefter må opleve tilsvarende opgangstider."

Skolen og eleverne fejrede Mary og Evald Jacobsen med flaghejsning, taler og gaver. Her skal der endnu engang lyde et til lykke med jubilæet og tak for 25 års arbejde for skolen. Desuden udtrykker jeg ønsket om, at I må få flere runde fødselsdage her på stedet.

# SIDEN SIDST

## -en hilsen til tidligere elever

お  
も  
い  
だ



Når I læser dette er julen nær, og det må jeg have lidt i tankerne selv om det skrives midt i november på en dag med høj himmel og klart vejr.

På skolen har vi det godt. Vi har god søgning af elever både til friskolen og til efterskolen. Vores nye kollega, Anton Siersbæk, er faldet godt til blandt os, og Lone Kemp er fra at være timelærer i efterskolen nu blevet lærer med timer i friskolens overbygning og i efterskolen, og John Andersen er begyndt at undervise i efterskolen i praktiske fag, og det går fint for dem alle tre. Vi bygger lidt hele tiden. Poul Svendsen har fået et nyt sløjdhuse ovre på marken, og der har han fået et godt træværksted. Pouls gamle værksted har John overtaget til sin undervisning, og han har bygget om og udvidet, så han nu kan tilbyde både træ- og metalarbejde dernede. Vi har altså nu 2 træhuse ovre på marken og er ved at undersøge mulighederne for at få bygget et tredje hus derovre, et hus der skal bruges til undervisning af friskolens elever, men nu må vi se, hvordan det går. Ellers har vi ikke de store udbygningsplaner. Selv om vi har god søgning, så er det jo en kendsgerning, at børnetallet falder i disse år, og det vil vi sikkert også komme til at mærke.

Vi håber, at I også har det godt og er ved godt mod. Vi hører jo fra mange af jer og ser heldigvis også mange af jer både til fester for gamle elever og ellers i det daglige, når jeres vej falder forbi, og begge dele håber vi, at I vil blive ved med. Vi har jo kendt jer alle godt, og vi er meget interesserede i at holde forbindelsen med jer vedlige.

I sendes alle de bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul og alt godt i det nye år.

Ditte og Søren



Antia  
Andersen  
Olav  
Andersen  
Yvette  
Andersen  
Pernille  
Andreasen  
John  
Axelsen  
Anne-Marie  
Benner  
Lars  
Björn  
Thomas  
Brandt  
Anders  
Braun  
Brian  
Buch  
Søren  
Galleen  
Henrik  
Christiansen  
Jan  
Gjærevål  
Margrethe  
Daviesen  
Kjell  
Gjelboel  
Annette K.  
Hansen  
Birgit G.  
Hansen



Finn M.  
Hansen  
Kjelle  
Hansen  
Henrik  
Hansen  
Kaj B.  
Hansen  
Lone  
Hansen  
Kim  
Ingildsen  
Mary  
Jacobsen  
Ewald  
Jacobsen  
Ditte  
Henriksen  
Søren  
Henriksen  
Niels  
Mortensen  
Erna  
Mortensen  
Lilla  
Jacobsen  
Else  
Jensen  
Jvan  
Jensen  
Lars  
Jensen  
Marianne  
Jensen  
Nauja  
Jespersen



Tina  
Johannessen  
Grethe  
Juhl  
Ditte  
Juliusen  
Lis  
Brandt  
Viggo W.  
Jensen



Glamsbjerg Fri- og Efterskole 1981-82.



Lis  
Kristiansen  
Anne  
Kristiansen  
Björntte  
Jørgensen  
Lene  
Jørgensen  
Michael  
Jørgensen



Martin  
Kildegaard  
Dorte  
Knudsen  
Finn  
Knudsen  
Frank  
Kristensen  
Annette  
Bille  
Sunnild  
Berg



Jette  
Sirholm  
Marianne  
Kromann  
Liseotte  
Krus  
Anders  
Larsen  
Henning  
Larsen



Winnie  
Larsen  
Kim  
Lauritsen  
Charlotte  
Lindquist  
Else  
Lange  
Meta  
Christensen  
Else  
Christoffersen  
Poul  
Svendsen  
Else B.  
Petersen  
Else  
Christensen  
Elin  
Sogaard  
Berge  
Sogaard  
Hans  
Werge  
Ture  
Larsen  
Lone  
Kemp  
Lotte  
Lings  
Peder  
Lyby  
Maja  
Lysøse



Anton M.  
Madsen  
Bente  
Madsen  
Jenneth  
Madsen  
Mette  
Madsen  
Morten  
Winther  
Mogens  
Johansen  
Esben  
Jensen  
Jenny  
Beck  
Anneke  
Kongstad  
Bitten  
Hansen  
Marie  
Hansen  
Alma  
Madsen  
Magda  
Andersen  
John  
Andersen  
Pete  
Madsen  
Marianne  
Michalsh  
Marianne  
Mortensen  
Yvonne  
Mortensen



Emborg  
Nathansen  
Inger  
Nielsen  
Steffen  
Nielsen  
Jonh  
Nielsen  
Morten  
Nissen  
Gørsten  
Porchava  
Christian  
Paulsen  
Gitte  
Paulsen  
Inger M.  
Povlsen  
Glaus  
Rasmussen  
Finn-Ole  
Rasmussen  
Line  
Rasmussen  
Gørben  
Sørensted  
Susanne  
Shel  
Mette H.  
Svane  
Kjell  
Ugelbjerg  
Egede  
xx  
Zeeb

# SKOLENS BESTYRELSE

Advokat Erik Hartvig Jørgensen  
Strandgade 76, 5683 Hårby (formand)

Tømrermester Verner Juhl  
Oldgyde 12, 562o Glamsbjerg (næstformand)

Adjunkt Finn Schytz Juul  
Holtevej 45, 562o Glamsbjerg (sekretær)

Lærer Kirsten Jacobsen  
Skovstrupvej 59, 569o Tommerup

Omsorgsmedhjælper Ellen Simonsen  
Møselundvej 18, 562o Glamsbjerg

Gdr. Jørgen Povlsen  
Barløsevej 18, 561o Assens

Adjunkt Erling Spelling Østergaard  
Glenshøjparken 77, 562o Glamsbjerg

Til  
syns-  
førende





# SKOLENS MEDARBEJDERE



八百五  
七  
小姓  
吉三郎



Søren Henriksen, forstander	ansat 1975
Annlise Bille, børnehavepædagog	" 1962
Gunhild Berg Olsen, lærer	" 1962
Lis Brandt, lærer	" 1959
Else Frimodt Christensen, lærer	" 1972
Else Christoffersen, lærer	" 1964
Ditte Henriksen, lærer	" 1976
Mary & Evald Jacobsen, lærere	" 1957
Esben K. Jensen, lærer	" 1981
Viggo Winther Jensen, lærer	" 1966
Mogens Johansen, lærer	" 1979
Morten Winther Johannsen, lærer	" 1978
Lone Kemp, lærer	" 1979
Meta Kristensen, lærer	" 1958
Lis og Arne Kristiansen, lærere	" 1966
Else Lange, lærer	" 1972
Ture Larsen, lærer	" 1976
Erna & N.J. Hauge Mortensen, lærere	" 70/61
Else Bøgild Pedersen, lærer	" 1974
Anton Siersbæk, lærer	" 1982
Jette Sivholm, lærer	" 1968
Poul Riis Svendsen, lærer	" 1973
Elin og Børge Søgaaard, lærere	" 79/78
Hans Werge, lærer	" 1975
Magda og John Andersen, pedelpar	" 1972
Jenny Bech, sekretær	" 1962
Anneke Kongstad, økonoma	" 1977
Marie Hansen, køkkenassistent	" 1966
Alma Madsen, køkkenassistent	" 1972
Lilly Bitten Hansen, rengøringsassistent	" 1973
Ann-Grethe Jørgensen, rengøringsassistent	" 1979



# EFTERSKOLEN 81/82

Anita F. Andersen, Skårupvej 2, 5683 Hårby  
Claus Andersen, Fladen 6, 5560 Årup  
Nanette Andersen, Sandvejen 23, 3060 Espergærde  
Pernille Juel Andreasen, Gl. Slåenhaven 91, 5240 Odense NØ  
John Axelsen, Rikkesminde Alle 12, 5250 Odense SV  
Anne-Marie Benner, Skårupøre Strandvej 84, 5881 Skårup  
Lars Birch, Oddervej 10, 9800 Hjørring  
Thomas Christian Brandt, Nonnevænget 4, 5700 Svendborg  
Anders Dam Bruun, Strandparken 45, Himmelev, 4000 Roskilde  
Brian Buch, Wesselsgade 24 3. tv., 2200 København N  
Søren Claus Callesen, Gyden 6, Mjels, 6430 Nordborg  
Niels Henrik Christiansen, Granhaven 37, 5330 Munkebo  
Francois Jan Clavreul, Vestergårdsvej 1, 8300 Odder  
Margrethe Davidsen, Blok F 21, 3921 Narssaq, Grønland  
Kim Gejbøl, Provstebakken 23 A, 5200 Odense V  
Annette Kirstina Hansen, Ouskær 63, 7100 Vejle  
Birgit Grønfeldt Hansen, Asger Rigsvej 6 I th, 5240 Odense NØ  
Finn Mejling Hansen, Skovparken 13, 4220 Korsør  
Helle Hansen, Skovvej 9, 5240 Odense NØ  
Henrik Kenn Møller Hansen, Chr. Richardtsvej 47, 5620 Glamsbjerg  
Kaj Birkholm Hansen, Kertemindevej 10, 5540 Ullerslev  
Lone Hansen, Box 34, 3922 Nanortalik, Grønland  
Kim Ingildsen, Valmuevænget 17, 5560 Årup  
Ulla Jakobsen, Højagervej 83, 5471 Søndersø  
Else Ingeborg Jensen, Bogyden 20, 5610 Assens  
Ivan Årlund Jensen, Byghøjvej 9, 5681 Bellinge  
Lars Jensen, Fjordvej 101, 5330 Munkebo  
Marianne Jensen, V. Stationsvej 56. I, 5000 Odense  
Nauja Jespersen, Box 14, 3921 Narssaq, Grønland  
Tine Johannesen, Magtenbøllevej 89, 5492 Vissenbjerg  
Grethe Juhl, Tranevænget 7, 5610 Assens  
Birgitte Kjærgaard Jørgensen, Svendborgvej 41, 5792 Årslev  
Lene Kjærgaard Jørgensen, Svendborgvej 41, 5792 Årslev  
Michael John P. Jørgensen, Birkemosevej 2, 2750 Ballerup  
Ditte Brenøe Juliussen, Bogfinkevej 36, 4800 Nykøbing F



Martin Henrik Kildemoes, Højløkke Alle 3, 527o Odense N  
 Dorte Elsner Knudsen, Kronhjortløkken 12, 521o Odense NV  
 Finn Knudsen, Åløkkevej 14, 58oo Nyborg  
 Frank Kristensen, Lunden 8, 624o Løgumkloster  
 Marianne Lindsprog Kromann, Gl. Færgevej 61, Snoghøj, 7oo Fredericia  
 Liselotte Krus, Grundtvigsvej 3o, 523o Odense M  
 Anders Jørgen Larsen, Baunvej 43, 561o Assens  
 Henning Larsen, Nyborgvej 37, 3.th., 5oo Odense  
 Winnie Larsen, Assensvej 72, 56oo Fåborg  
 Kim Lauritsen, Majorvangen 12, 527o Odense N  
 Charlotte Lindequist, Hollufgårdsvej 14, Højby, 526o Odense S  
 Lotte Lings, Mestervej 131, 3921 Narssaq, Grønland  
 Peter Lyby, Helsingborggade 18, 5oo Odense C  
 Naja Lysemose, Hedelandsvej 37, 526o Odense C  
 Anton Holm Madsen, Svendborgvej 297, 56oo Fåborg  
 Bente Pia Madsen, Vesterløkken 17, 521o Odense NV  
 Kenneth Kurt Madsen, Præsteskov 2, 4292 Skellebjerg  
 Mette Harriet Madsen, Middelfartvej 187, 52oo Odense  
 Pele Steen Madsen, Box 2oo, 39oo Godthåb, Grønland  
 Marianne Michalak, Vollsrose Allé 312, 524o Odense NØ  
 Heidi Theona Mortensen, Pilehaven 38, 561o Assens  
 Marianne Mortensen, Brobyvej 18, 274o Skovlunde  
 Emanoraq Nathansen, 394o Frederikshåb, Grønland  
 Jesper Nielsen, Møllens kvarter 7, 275o Ballerup  
 Steffen Nielsen, Toften 7, 556o Årup  
 Tony Vanggaard Nielsen, Allingtonvænget 27, 527o Odense N  
 Morten Bøllingtoft Nissen, Skovgården 17.2., 55oo Middelfart  
 Carsten Nørhave, Solgårdsvej 2o, 5492 Vissenbjerg  
 Christian Poulsen, Koelbjergvænget 3, 5492 Vissenbjerg  
 Ole Poulsen, Skovsbovej 9, Nårup, 569o Tommerup  
 Inger Marie Povlsen, Barløsevej 18, 561o Assens  
 Claus Henrik Rasmussen, Snorresvej 41 I tv., 521o Odense NV  
 Jan-Ole Rasmussen, Kragssbjergvænget 8, 5oo Odense  
 Line Ibjerg Rasmussen, Kirkestien 9, 5653 Nr. Lyndelse  
 Torben Skov Sehested, Hedelundvej 16, 527o Odense N  
 Susanne Snell, Søbrovej 18, 5683 Hårby  
 Mette-Marie Svane, Slammatvej 3, 31oo Hornbæk  
 Kim Uglebjerg, Kildemøllevej 6, 5853 Ørbæk  
 Frederikke Zeeb, Mathias Storchsvej B 731-3-F, 3952 Jakobshavn



# Friskolens overbygning



Udgåede elever juni 1982

三代

不願法ある戯作化のみ  
 是も亦局に合ふ何事  
 考便の上由物致さる  
 物や後水子の可き  
 系六曲より馬琴を生ま  
 此よりより始付候  
 中由事 傳到志に  
 之修く、亦存す  
 才本去す、中情社  
 以授の是る  
 在りてをす

8.b

Heidi Holst, Salomons Brink 27, 5683 Hårby

9.a.

Jonna Christensen, Bøgebjergvej 34, 5672 Broby

Hanne Dyrman, Hybenvænget 5, Bellinge, 5250 Odense SV

Anja Ulla Hansen, Ebberupvej 36, Flemløse, 5620 Glamsbjerg

Ingrid Mehl Ludvigsen, Karlemosevej 22, 5620 Glamsbjerg

Loris Manca, Skolevej 28, 5620 Glamsbjerg

Anne-Mette Krabbe Pedersen, Hybenvænget 11, 5620 Glamsbjerg

Carsten Ole Range-Petersen, Langstedvej 55, 5690 Tommerup

9.b.

Lone Lykke Kongstad Christiansen, Holtevej 40, 5620 Glamsbjerg

Thorbjørn Elfvengren, Moselundvej 9, Ørsted, 5620 Glamsbjerg

Morten Klit Jørgensen, Idrætshøjskolen, Køng, 5620 Glamsbjerg

Christina Åboe Nielsen, Bodebjergvej 31, 5620 Glamsbjerg

10. klasse

Janni Bodin, Dæmningen 37, 5672 Broby

Jette Enghus Carlsen, Brunsegdyden 28, 5690 Tommerup

Erik Ulskov Madsen, Nydamsvej 18, Frøbjerg, 5560 Årup

Helle Moltrup Rasmussen, Nørregade 23, 5620 Glamsbjerg

Lars Bendix Rasmussen, Lærkevej 10, 5620 Glamsbjerg

Pia Søndergaard, Nydamsvej 16, Frøbjerg, 5560 Årup

Per Wartou, Mosevangen 60, 5683 Hårby

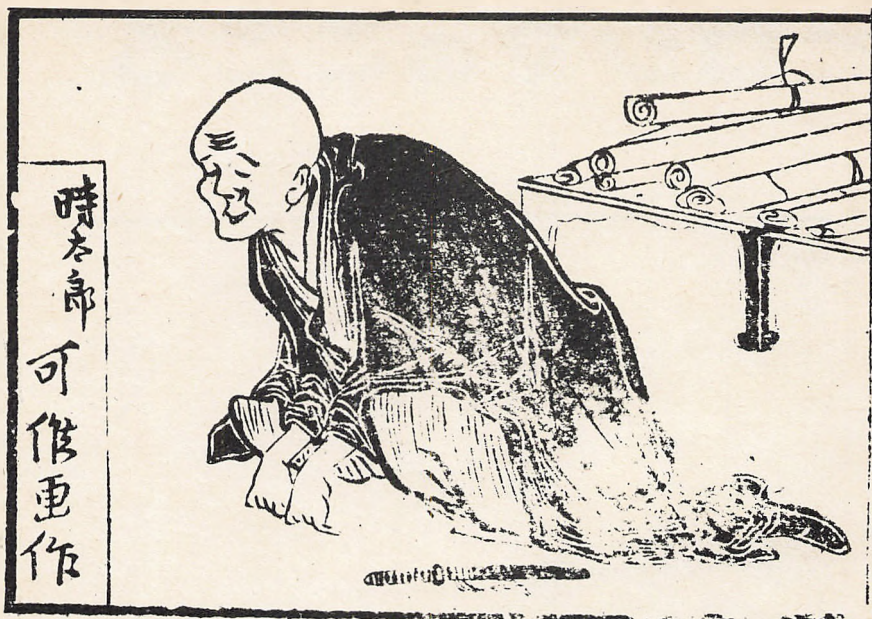




# ヒロシマのこころ

E  
L  
E  
V  
E  
N  
F  
O  
R  
E  
N  
I  
N  
J  
A  
P  
A  
N





## Vagtskiftet i elevforeningen

Det kom som en overraskelse for mig ved afslutningen af festen for gamle elever, da H. C. fortalte mig, at han var trådt tilbage som formand for Elevforeningen, og jeg blev så overrasket, at jeg vist ikke fik sagt meget i den anledning ud over farvel. Men lad mig så få det gjort nu. H.C. har i hele min tid i Glamsbjerg været formand for Elevforeningen, og var i den egenskab ved at blive en institution på stedet, ikke mindst i forbindelse med elevmødet og ved udarbejdelsen af årsskriftet. H.C. har fra sin Glamsbjergtid og sit virke som lærer på en privatskole en fin forståelse for en fri skoles undertiden særegne verden, og med sit rolige, behagelige væsen har han været Elevforeningen og dermed skolen en god mand. Ikke mindst i en periode præget af udflytning, nybyggeri og personskifte har det været rart med en elevforeningsformand med trådene bagud i orden, og jeg vil godt på denne plads rette en tak til H.C. Jensen for hans indsats. Det har været gode år.

Lad mig så samtidig ønske Mikael Kristiansen til lykke med formandshvervet. Om nogen kan, er Mikael den, der vil kunne løfte arven efter H.C., og det er mit håb, at Mikael vil holde ud lige så mange år som H.C. til gavn og glæde for Elevforeningen og Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

- søren -

# HILSEN til SIDSTE ÅRGANG

Elevforeningen er en forening af gamle elever og lærere ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Foreningens formål er at opretholde kontakt mellem foreningens medlemmer indbyrdes og mellem medlemmerne og skolen.

Foreningen lever op til sit formål på to måder. For det første ved det årlige elevmøde (normalt i foråret - i år udskudt til efteråret på grund af, det man i politiske kredse kalder "faren fra Øst"), hvor vi mødes til den årlige generalforsamling og (navnlig) til den efterfølgende fest.

For det andet gennem det skrift du netop sidder med i hånden, hvor vi fast har en afdeling bagi med hilsner og andet godt, og hvor skolen foran fortæller om sit daglige virke.

Hvis du således ønsker at fastholde forbindelsen med skolen gennem det nævnte årlige elevmøde og årsskrift, gøres det ganske nemt ved at indsende vedlagte GIRO-kort med det beskedne kontingent af 25 kr. Du vil så automatisk modtage invitation til elevmødet samt næste årsskrift med indlagt girokort, hvor du så betaler det beskedne kontingent af ..... etc.

Skulle det glippe et år, kan du altid rekvirere et årsskrift fra skolen med GIRO-kort til elevforeningen. Ellers findes foreningens gironummer andetsteds i bladet.

Med venlig hilsen  
Mikael Kristiansen



# Referat af Generalforsamlingen

i elevforeningen  
d. 2. oktober 1982

## 1. Valg af dirigent.

Arne Kristiansen valgtes til dirigent.

## 2. Formandens beretning.

HC redegjorde for foreningens arbejde i det forløbne år. Foreningens formål er som bekendt at holde kontakten mellem gamle elever indbyrdes, og mellem gamle elever og skolen, vedlige. Dette formål opfyldes på to måder. For det første ved sammen med skolen at udgive et årsskrift, samt ved at afholde - også i samarbejde med skolen - en elevfest. I år er elevmødet flyttet fra foråret til oktober p.g.a. mund- og klovsygen.

Af det store fremmøde til elevfesten, fremgår det med tydelighed, at der er en interesse for at opretholde førortaltale kontakter.

## 3. Kassererens beretning.

Et skriftlig, duplikeret regnskab blev uddelt til forsamlingens orientering. Kassereren Viggo Winther gennemgik regnskabet, der blev godkendt af forsamlingen.

## 4. Indkomne forslag.

Der var ikke indkommet forslag fra medlemmerne.

## 5. Valg til bestyrelsen

Gunhild Berg Olsen, Lita Jølving og Susanne Heibøll var på valg. De to førstnævnte genopstillede sammen med Christine Packness. Da der ikke opstilledes flere end der skulle vælges, blev disse valgt uden afstemning. Altså blev følgende valgt til bestyrelsen:

Gunhild Berg Olsen

Lita Jølving

Christine Packness

## 5a. Valg af kasserer.

Da vores igennem mange år trofaste kasserer Viggo Winther ønskede at fratræde, blev et yderligere punkt optaget på dagsordenen. Else Lange blev foreslået og valgt.

## 6. Eventuelt.

Der var intet til dette punkt.





# ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

脚何  
け巻  
六

Mikael Kristiansen (Formand) årg. 76

Bentesvej 9, 2.tv.

8220 Brabrand

Henning Bøgild Pedersen (sekr.) " 49

Nørregade 43

5620 Glamsbjerg

Gunhild Berg Olsen " 55

Byvejen 72, Gummerup

5620 Glamsbjerg

H. C. Jensen " 68

Hammersvej 13

Bramdrupdam

6000 Kolding

Lita Jølving " 75

Langgade 44, Flemløse

5620 Glamsbjerg

Benny Rasmussen " 76

c/o Pia Melsted

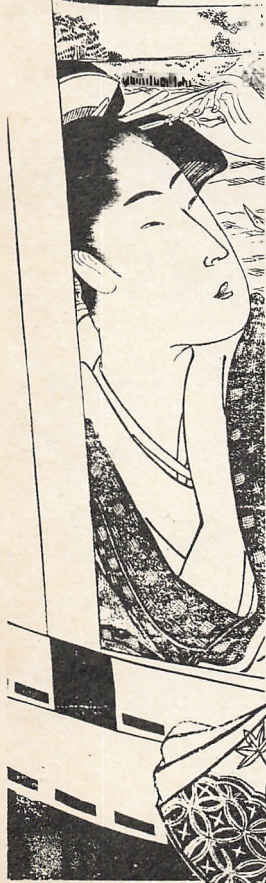
Rødegårdsvej 261

5230 Odense M

Christine Packness " 79

Fladbjergvej 15

5250 Odense SV



善  
母  
筆

... 晴 秋 7L ...  
 Følgende brev blev oplæst under middagen ved elevmødet oktober 1982, men vi synes, alle foreningens medlemmer skulle have hilsenen.

石川 秀 臨 豊 信 圖



銅 切 之

通 油 町 豊 仙 堂 九 尾

Til  
 Deltagerne i  
 Friskolens  
 Elevmøde

Glamsbjerg, den 30. september 82.

Jeg vil gerne sende alle deltagerne i elevmødet en hilsen med ønsket om en god fest og et godt møde.

Jeg var gerne selv kommet, men mine kræfter er ikke så store, og syn og hørelse kniber det også med. Jeg hører til første årgang, kom i skole da Friskolen startede 1. maj 1898. Jeg tror, jeg er den eneste, der er tilbage fra den årgang, så jeg ventede ikke at træffe nogle af mine skolekammerater. Men jeg ønsker, I alle vil holde sammen om Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Mange hilsner med ønsket om en god fest fra

Astrid Mose (gift Pedersen)  
 Grønnevej 7. Glamsbjerg



# FORENINGENS ARBEJDE 1982

I år blev Elevforeningens arbejde forstyrret af det man vist nok i juridiske kredse kalder "force majeure". Landbrugskredse kalder det mund- og klovesyge.

Derfor blev det ene af Elevforeningens traditionelle årlige arrangementer, Årsmødet, udskudt til den 2. oktober.

Dette har selvsagt bragt uorden i systemet, og da foråret er lidt planløst planlagt fra tilfældighedens side (påske, og sådan noget), bliver enden sandsynligvis, at næste elevmøde først bliver i foråret 1984. Men det kan da være, det arter sig anderledes.

Det er ialtfald glædeligt atter i år at kunne konstatere rekordfremmøde til elevmødet. Over hundrede mennesker var mødt frem for at deltage. Foruden, naturligvis, de elever og lærere der er på skolen. Så det blev en helt stor forsamling til sidst. At der var så mange i år skyldes måske osse, at der på grund af det udskudte forårsmøde var to "nye" årgange. Men alt i alt er fremmødet steget år for år.

Det var et godt elevmøde i år, og jeg synes, der er grund til at takke både skolens elever og personale for den indsats, de gjorde, for at det kunne blive et vellykket møde.

Så har elevforeningens formand gennem mange år, H.C. Jensen, ønsket at træde tilbage og fungere som menigt bestyrelsesmedlem.

Jeg vil på bestyrelsens vegne gerne takke H.C. for det arbejde han i denne år-række har gjort for foreningen. Jeg må som ny formand nok sige, at jeg får noget at leve op til.

Osse på en anden post er der sket en personudskiftning. Vor trofaste kasserer gennem mange år, Viggo Winther, har ønsket at fratræde, og Else Lange er (med Generalforsamlingens godkendelse) indtrådt i hans sted. Jeg takker på bestyrelsens vegne for det til alles tilfredshed udførte arbejde, og byder velkommen til Else. Jeg håber, du vil blive ligeså god som Viggo til at finde egnede "adresseringskonsulenter".

Til slut skal der fra min side lyde de bedste hilsener til såvel nye som gamle elever, lærere og øvrige omkring skolen, med tak for godt samarbejde i det forløbne år.





E  
L  
E  
V  
E  
M  
O  
D  
E  
G  
O

F  
E  
S  
T  
F  
O  
R



G  
A  
M  
L  
E

E  
L  
E  
V  
E  
R

Dette traditionsrige arrangement vil i 1983 finde sted lørdag den 8. oktober. Mødet starter kl. 15 og festen slutter kl. 24. Programmet er ikke endelig fastlagt endnu, men skal nok blive udsendt i god tid før dagen. Men I bedes allerede nu sætte et stort X i kalenderen ved lørdag den 8. oktober, idet vi håber at se mange af jer på dagen.

Med venlig hilsen  
Søren Henriksen

# 10-ÅRS JUBILÆRER

Anne Mette Hildebrandt: I henhold til skrivelse af 21.9.82 kan jeg give følgende oplysninger:

Jeg blev ansat i Sydffyns Discontobank A/S, Hårby afdeling, som elev i august 73, udlært august 1975, udnævnt til fuldmægtig pr. 1.1.82. Merconom i Finansiering juni 1982. Jeg er ugift og har ingen børn.

Adr.: Vesteragergyden 10, Brunshuse, 5683 Hårby



Helle Toftgård (Jakobsen): Efter endt handelsskoleeksamen fra Kalundborg flyttede jeg til Jylland, hvor jeg fik elevplads på Ringkøbing Amts regnskabskontor, hvor jeg stadig er ansat på 9.år.

Jeg er blevet gift og hedder nu Helle Toftgård. Jeg har to børn, en pige, Heidi, som nu er 4 år og en dreng på 3 måneder. Vi bor i Skave lidt udenfor Holstebro, hvor vi har et hus på en godt 2 tdr. land stor grund, så der er en dejlig tumleplads til børnene.

Adr.: Grønnevang 2, Skave, 7500 Holstebro.



Kjeld Jensen: Glamsbjerg Fri- og Efterskole 1972-74. Sommeren 74 kom jeg i murerlære hos en lille lokal mester. 76 fik jeg kørekort og købte min første motorcykel. I 77 blev jeg kasseret som soldat. I 78 bestod jeg svendepøven. 79 fik jeg job i Schweiz og var der i 7 måneder. Kom hjem og fik job. Febr.80 fik jeg job i Norge og var der i 7 mdr. Kom hjem. August 80 kørte jeg galt og har siden holdt mig til de fire-hjulede. Mødte Sanna som har Sandra på 7 år, vi købte hus i april 82, et lille husmandssted i Nordsjælland. Jeg håber at høre mere fra jer på Fyn.

Adr.: Åbrinken 1, 3600 Frederikssund.



Torben Jørgensen: Efter jeg forlod Friskolen, kom jeg på handelsskole i Assens i et år og derefter på handelsgymnasium i Odense. Jeg blev meget skoletræt efter 1½ år og søgte derfor flere lærepladser i hele landet og fik en plads som speditør i København. Efter 2 års læretid kom jeg til Alfragt som speditør, her var jeg et år, hvorefter jeg fik mit nuværende job som speditør i CPC Industri-produkter/Maizenakompagniet, her har jeg snart været i 3 år. For 4 år siden mødte jeg Lisbeth. Vi blev gift i foråret 81 og har lige fået en datter i juni md.

Adr.: Drejøgade 35, 1-12, 2100 København Ø.



Torben S. Larsen: Først lidt forhistorie: Inden jeg tog på Glamsbjerg Fri- og Efterskole, havde jeg sivet gennem to folkeskoler, og var nået til, hvor jeg stod med en 9.klasses prøve i hånden. Med den i lommen tog jeg så til Glamsbjerg Fri- og Efterskole, væk fra storskolerne i Odense. Jeg startede i 10. klasse sommeren 1973 og afsluttede skoleopholdet 1974. På det

tidspunkt efter lo. klasse måtte jeg sande, hvad man havde hørt engang i en time, sagt af en "støvet" lærer: "At man efter ti år i folkeskolen skal til at lære dét, der kan bruges til noget, eller sagt på en anden måde, bruges til et levebrød."

Jeg startede i lære som automekaniker og har da også papirer, som kan bevidne, jeg er udlært som sådan. (Autoværkstedet er krakket). Nu er vi nået til år 1977. Militæret erklærede mig fuldstændig rask, eller sagt på deres måde "ubetinget egnet", hvilken man igrunder burde være glad for! Det gik der ni måneder med. Ved brug af fingre og tæer er jeg nået til år 1978.

Så var det ud for at tjene penge, det gik der et par med, indtil jeg fik den vanvittige ide at læse til teknikum ingeniør, hvilket jeg forventer afsluttet sommeren 1983.

Til de konkrete spørgsmål, som blev mig stillet i fremsendte brev, vil jeg svare: Gift/ugift? Jeg er ugift, og hvorfor må mine omgivelser svare på. Hvis der med spørgsmålet "børn etc.", menes børn, hund, kanarieugl og video, kan jeg svare, ingen af delene.

Nu er jeg nået til det punkt, hvor man plejer at takke og sende hilsner. Det vil jeg undlade her.

adr.: Østerbæksvej 72, st.tv., 5230 Odense M.



Bjarne Nyrnberg: Ja så, er jeg jo også blevet en af lo-års jubilarerne. - Efter jeg forlod skolen, kom jeg i lære som elektriker hos en installatør her i Glamsbjerg. Efter jeg var udlært i 1977 fortsatte jeg som svend samme sted. Efter et stykke tid fandt jeg på, at jeg godt kunne tænke mig at læse til installatør. Dette begyndte jeg med i 79 og var færdig i 80. Mens jeg læste, var vi på en studietur til Rusland, hvilket var en meget stor oplevelse. Efter jeg var færdig med installatøreksamen på Odense teknisk Skole, købte jeg hus i Glamsbjerg sammen med min forlovede, som hedder Kirsten og stammer fra Tommerup. Samtidig fik jeg igen arbejde hos min tidligere læremester, hvor jeg er endnu, og hvor Kirsten også var i lære fra 79 til 81. Vi har ingen børn endnu, så det meste af vores fritid bruger vi på haven og til at gå på jagt. Til sidst de bedste hilsner til gamle skolekammerater og lærere.

Adr.: Glenshøjparken 30, 5620 Glamsbjerg.



Jytte Olesen: Efter opfordring skal jeg berette om mit liv, som det formede sig efter opholdet på Friskolen.

Den første sommer var jeg ferieafløser på Juelsminde-Kalundborgfærgerne. Jeg tog tilbage til Struer omkring august og fik så en plads i huset, hvor jeg var et år. Jeg søgte på sygeplejeskole, men fik afslag, jeg manglede livserfaring. - Jeg tænkte, det retter sig vel med tiden, så jeg søgte nyt arbejde. Det blev hotelkøkken, der var jeg i et år, hvorefter jeg atter søgte på sygeplejeskolen, men

med samme nedslående resultat. Omtrent på dette tidspunkt (1975) traf jeg Leif, og min uddannelse gled ligesom lidt i baggrunden, vi flyttede sammen efter et halvt år. Jeg fik så arbejde på Bang og Olufsen, der var lønnen god, så jeg "glemte" min uddannelse.

Leif og jeg blev gift i november 1979 og i juni 1981 fik vi Morten.

På Bang og Olufsen havde de nedskæringer, og da jeg jo var gravid, var det vel mest "naturlig", at jeg blev fyret (marts 81).

Siden har jeg gået "uden arbejde", men er nu startet på HF. Jeg har dansk, engelsk og matematik i første omgang, jeg håber senere at kunne tage samfundsfag, fysik og kemi. Det skulle give mig flere chancer for at realisere mit ønske om en sygepleje uddannelse.

P. S. Det kunne være skægt at høre fra nogen af min årgang.

Adr.: Nørregade 23, 7600 Struer tlf. 07 85 52 49



Vibeke Sørensen: Som alle andre lo-års jubilarer, der har fået denne opfordring fra elevforeningen, standser også jeg op og tænker: lo år! Er der virkelig allerede gået lo år, siden dengang da man var en genert skolepige på Friskolen.

Det var 3 rare år på skolen både med hensyn til klassen som sådan og til hele atmosfæren på skolen. Ja, der skete jo unægtelig ting og sager i vores klasse! Sommetider var klasseværelset helt hvidt efter en drabelig kridtkamp, og om vinteren hang drengene (selvfølgelig var det drengene!) ud ad vinduerne og tirrede de små elever, så sneboldene føg ind gennem vinduerne og klaskede mod den modsatte væg. Vi små artige piger, der sad pænt ved bordene og spiste vores flade, måtte dukke os for ikke at få spegepøsemaden skudt i sæk, til stor moro for drengene. Ikke så underligt, at Berg af og til kom trampende ind helt rød i hovedet af raseri.

Nå, men det var jo egentlig min levnedsbekræftelse fra de sidste lo år, jeg skulle koncentrere mig om. Efter realeksamen var jeg 5 måneder på Skårup husholdningsskole. Der fandt jeg da ud af, at madlavning ikke har min store interesse, men det var da heldigvis også kun én del af opholdet. Derefter gik jeg arbejdsløs i 4 mdr., inden det endelig langt om længe lykkedes mig at få job som medhjælp på Dalum landbrugsskole. Det var et meget vanskeligt forår at søge arbejde i, fordi oliekrisen stadig udøvede sin psykologiske effekt.

I august 74 efter 3 dejlige måneder på landbrugsskolen startede jeg i nysproglig på Fyens Studenterkursus. Derefter tog jeg korrespondenteksamen i engelsk og tysk. Jeg fortsatte med at læse EA (erhvervsproglig afgangseksamen) på erhvervsprogligt institut på Odense Universitet. Uddannelsen omfatter merkantilt, teknisk og juridisk sprog, samt grammatik, litteratur og samfundsfag.

Jeg er netop blevet færdig her i sommeren 82, men skulle jeg senere få tid, lyst og ikke mindst råd (når studiegælden er gnavet af, og man er dødtræt af det pri-

vate erhvervsliv) er der mulighed for at tage kandidateksamen i Århus eller København.

I al den tid jeg har læst, har jeg boet i Odense. Jeg bor i Hjallesø, hvor jeg deler lejlighed sammen med Finn, der har samme uddannelse som jeg. Han underviser på et sprogcenter. Jeg har ikke fået arbejde endnu, men har indtil nu også haft nok at gøre, da vi her i juli fik en datter, Gry, som selvfølgelig er blevet en meget stor og vigtig del af vores tilværelse.

Til slut en varm hilsen til lærere og klassekammerater fra dengang, også til Michael, Hanne og Peter, der skrev i årsskriftet sidste år.

Adr.: Vinkelvej 4 I th., 5260 Odense S.



Søren Toxværd-Larsen: Ja, så er der gået næsten 10 år (vi bliver jo næsten alle ældre ...). Jeg skriver lidt kort, fordi det er et problem med tiden. Efter jeg var færdig med 3b, var jeg jo til optagelsesprøve på V.G., men efter en lille "menings udveksling" fik jeg af rektor et råd om at "dygtiggøre" mig et år og så komme tilbage. Jeg tog så 1-årig handelseksamen i Assens, og da V.G. skrev, at jeg nu var velkommen, sagde jeg "nej tak", og tog endnu et år på handelsskole. Jeg havde i mellemtiden fået en læreplads hos skibsmægler A.Fage-Pedersen, Assens, hvor jeg begyndte 1.8.75 og var færdig 1.8.77. Derefter 1 måned hos C/F. Jeg havde imellemtiden fået et job i Luebeck som volontør i 1 år som befragter, det klarede jeg (selvom der var utroligt mange tyskere dernede hahaha). Startede så i København den 1.9.78 som "Grøn" befragter. Der blev jeg 1 år 9 mdr., men da firmaet blev lidt for lille for mig og mine ideer, fik jeg et tilbud fra et større befragtningsfirma i København, hvor jeg nu har været i godt 2 år. Jeg har nået det mål, jeg gerne ville, nemlig et selvstændigt job, god løn, firmabil etc. etc.

Hvis det er muligt, ville jeg da gerne have tilsendt skole-bladet og også høre hvad mine gamle klassekammerater laver/har lavet i den forløbne tid.

Adr.: Flakholmen 1. l. sal th., 2720 Vanløse.



Iver Wind: Efter realeksamen fra skolen i sommeren 1973 flyttede jeg til Odense, hvor jeg gik på Odense Katedralskole i 2 år, men holdt op efter 2.g. Herefter boede jeg hjemme hos mine forældre ved Fredericia, og arbejdede hos en murermester indtil november 1975.

Da tog jeg 5 mdr. på Gymnastikhøjskolen ved Viborg. 1. april 1976 var jeg 9 måneder soldat ved Livgarden.

De første 10 mdr. af 1977 arbejdede jeg igen hos omtalte murermester, og i mellemtiden søgte jeg ind til politiet. Jeg startede på Politiskolen 1. november 1977 og blev fastansat i november 1980. Hidtil har jeg gjort tjeneste på st. 4 på Amager, og 1. maj i år begyndte jeg i kriminalpolitiet, hvor jeg foreløbig



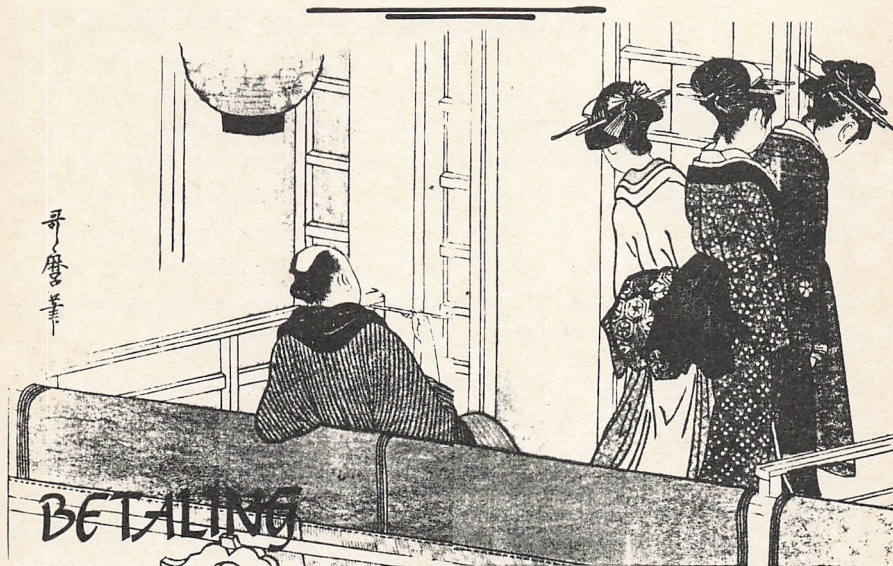
skal være indtil maj 1983. Jeg er ungkarl og bor i en lejlighed på Islands Brygge i København.

Adr.: Gunløgsgade 22, 1.C, 2300 København S



Det var de breve, som blev resultatet af vores opfordring til de, der forlod skolen sommeren 1973. Hjertelig tak! Herudover har vi (Elevforeningens bestyrelse) opfordret et par nuværende elever i henholdsvis efterskolen og friskolens ældste klasser til at fortælle deres oplevelser og indtryk fra skolehverdagen. Jeg synes vi her har nogle gode indlæg, der kan give gamle elever anledning til at sammenligne egne oplevelser med nutidens.

GB0-redaktøren



Kontingentet for medlemskab af Elevforeningen er i år som sidste år på kr. 25,00.

Dette beløb, der også gælder som betaling for årsskriftet, bedes indbetalt inden 1. februar 1983 på vedlagte girokort.

Adressen er:

ELEVFORENINGEN  
Glamsbjerg Fri- og Efterskole  
5620 Glamsbjerg  
GIRO: 3 04 56 76

# SKOLEN 1

s m l e r i e r  
e e æ r b i e r  
t d r b i r      デン      マーク

## forslag til ny brochure



Vores skole er en lav skole med nogle lærerinder, der hedder Else og nogle lærere, der har fuldkæg og underviser i bridge, vægtløftning og stjerner. Skolen blev grundlagt af Grundtvig, udvidet af Kold og flyttet på landet af landmanden Berg. Der er altid mange elever, der ryger pot og siger forkert i timerne, så de bliver bortvist i en uge for at tænke. Skolen har et køkken, der laver stegt sild og æbler på hverdage uden for feriesæsonen. Her er osse en pedel, der hedder Andersen efter den store digter og som sejler til Bogense sommetider, så vi ikke kan forstå, hvor han er, for lyset er gået ud og han har sikringerne i lommen. Hver morgen skal alle møde til morgensang for at se, om det er deres underbukser, forstanderen holder løftet op over klaveret.

Sporten er meget vigtig hos os. Vi har en del gymnastiksale, hvor børn kan løbe rundt og skribe til juletræ. Vi har osse en stor sportsplads, for at pedellen kan have et sted at prøve sin traktor. Som regel løber eleverne rundt ude i skovene og venter på, at klokken skal blive så mange, at de tør løbe hjem igen. Sommtider bliver en lille elev væk i den store skov, men så lærer man at passe på, siger lærerne. Nogle elever dyrker japanske forsvarsstudier, som man brækker ryggen af, hvis ikke vægtlærerne når at få det forbudt.

Hos os må alle køn komme på hinandens værelser, men de grimme kan jo gå en tur eller købe ind. Men de skal stå op og helst drikke te, fordi øl ikke er tilladt, før man er kommet hjem på week-end i Narssaq, eller hvor man nu bor. Vi har for resten altid mange elever fra Sydøstasien, Grønland, Slesvig og Gislev. Det er, fordi de i disse fjerne områder taler svære sprog, så de ikke kan følge med og kommer til os for at få lov til at have det rart med dansk og vægtløftning.



Det er rart at gå på Glamsbjerg efterskole. Der sker noget hele tiden, så hvis man keder sig, er det ens egen skyld. Der er mange sportsaktiviteter, f.ex.: Fodbold, bordtennis, badminton, volleyball og body-building. Om aftenen er gymnastiksalen altid åben for bordtennis og badminton, og det er der mange, som benytter sig af.

Skoledagene starter kl. 8,30 og slutter senest 17,35. Middagspausen varer fra kl. 12 til 13,10, så det er ikke så slemt at gå i skole hele dagen.

Vi skiftes til at være i køkkenet allesammen. Først er det hus 1, så hus 2 osv. Når det sidste hus (hus 7) er færdige med deres uge i køkkenet, starter vi for-

fra med hus 1. På den måde når vi allesammen at være i køkkenet op til flere gange. Den dag man er i køkkenet, har man fri fra skole, så det er jo meget rart.

En gang om ugen har vi stormøde, så tager vi de ting op, som vi er utilfredse med, eller som vi gerne vil have lavet om på. Nogle gange får vi lavet om på det, vi er utilfreds med, og det er meget rart at være med til at bestemme på den måde.

Om aftenen skal lyset slukkes kl. 22,30, og det kan af og til være temmelig irriterende, hvis man er midt i en god bog, men det kan der ikke laves om på. I week-enderne må vi have lyset tændt i længere tid.

Fra 18-19,30 har vi rotid. I den tid må vi kun være enten på eget værelse eller i "Kernehuset". Det er irriterende i den første tid, man er på skolen, men efter lidt tid vænner man sig til det, og så er det faktisk meget rart at have ro til at lave lektier eller skrive breve o.lign.

Ca. 1 gang om måneden har vi hjemrejseweek-end. Så er skolen lukket fra kl. 12,30 om fredagen til kl. 18 om søndagen.

Med jævne mellemrum har vi fest på skolen. Sommetider laver vi revy, og det er meget sjovt. Ved sådanne fester får vi varm mad om aftenen, hvor vi ellers plejer at få kold mad og brasede kartofler. Maden til festerne plejer også at være meget bedre end den mad, vi får til daglig.

Der skal helst være rent og ryddeligt på værelserne hele tiden, men det kniber ind imellem med at nå at gøre rent og rydde op hele tiden. Der er stadigvæk ikke vaskemaskiner på skolen, så vi er nødt til at gå på møntvaskeri. Det er for dårligt.

Der er et utroligt godt kammeratskab på skolen. Det er meget anderledes end i folkeskolen, men det skulle det jo også gerne være på en efterskole. Man kan bare sige alt muligt til hinanden uden at nogen bliver sur over det.

Forholdet til lærerne er også utroligt godt. I folkeskolen var der grænser for, hvad man kunne diskutere med en lærer, men her kan man faktisk sige, hvad man har lyst til. På en efterskole er man nødt til at have et godt forhold til lærerne, ellers kan det aldrig gå godt. Her bliver lærerne heller ikke så let sure som i folkeskolen. Hvis vi behandler dem ordentligt, er de også søde over for os.

Elev fra efterskolen 1982-83.



# SKOLEN 1 DAG

## til gamle elever

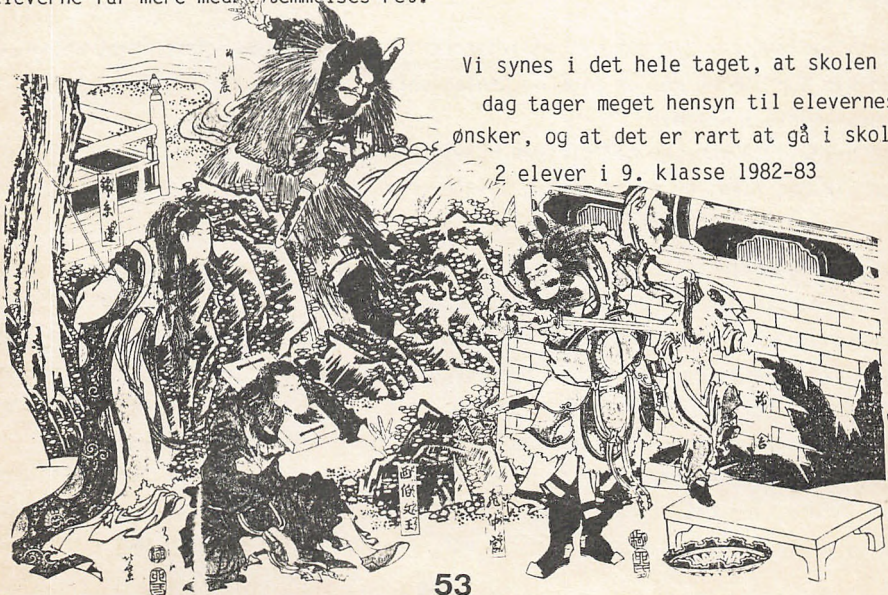
Mange mener, at eleverne lærer for lidt i skolen i dag. Dette er sikkert fordi, man bliver undervist i noget andet og på en anden måde end tidligere. Desuden er der mange, der har en forkert forestilling af, hvad der foregår i skolen i dag, de tror det bare er skæg og ballade, men vi lærer faktisk noget. Det skyldes sikkert også, at disciplinen er noget mere afslappet end tidligere. F.eks. siger man ikke længere "De" til læreren, og eleverne kan godt kritisere lærerne, hvis der er noget, de gerne vil have lavet om på. Dette har mange fordele, men der vil selvfølgelig altid være nogen, der benytter sig af det, og det er jo altid de urolige elever, man hører om.

Det er en god ide med emneuge i stedet for skemafri-arbejdsdag, da man kan uddybe emnet meget mere på en uge. Det styrker kammeratskabet store og små imellem, selv om det jo også har den bagside, at man jo ikke kan det samme i 4. og 9.kl. Dette synes vi dog ikke gør så meget, da det jo ikke er forbudt at lære noget nyt.

En anden nyskabelse er elevrådet. Det består af repræsentanter fra 8-9-10.kl. og en lærer uden stemmeret. Elevrådet arrangerer bl.a. fester, men disse er kun for overbygningen. Elevrådet har også oprettet en kiosk, hvor elever fra hele skolen kan købe æbler, yoghurt, juice og cacao. Overskuddet bliver ved enden af året delt mellem 8-9-10. klasse. Vi synes, at elevrådet er en god ting, da eleverne får mere medbestemmelses ret.

Vi synes i det hele taget, at skolen i dag tager meget hensyn til elevernes ønsker, og at det er rart at gå i skole.

2 elever i 9. klasse 1982-83





# NYT FRA GAMLE ELEVER

Øster Skovgaard, den 15.10.82.

Hej venner.

Jeg var til fåredag på Hjemstavnsgården. Der mødte jeg en høj fyr med et "højt" hår og en dame med langt sort hår og røde negle, deres to drenge var også med. Ja gæt en gang... Der var ingen tvivl: Per og Inger Thunberg. Jeg sagde: Davs og hej, men Inger kunne ikke kende mig. Hun vidste end ikke hvilken skole, vi havde gået på. Jeg mødte også Gunhild, hun sad og spandt på en rok. Jeg spurgte til Holger, men han havde ikke tid til at holde fri. Som forstander havde han heller ikke fri. Deres hus summede afsang og musik og bægerklang, (Yatzy) når der var "onsdags-aften" på den anden side af Skolevej.

Uheldigvis boede de så han kunne se om lyset var slukket. En aften havde Lars glemt at slukke natlampen, så pludselig lød der et kraftigt bank på døren, og døren blev revet op, snakken gik i stå og Holger søgte febrilsk at få mere lys i værelset, men den forb.....loftslampe lyste kun med sin hyggebelysning (Rød 25W pære). Det var ligesom hans tordentale ikke rigtig virkede i den "lidt" dunkle belysning. Lars Tværvang fik en advarsel dagen efter.

Bent Bille traf jeg også til fåredagen. Han havde travlt med at brikvæve et sort, hvidt bælte. Jeg spurgte til Karl Lennert, som er konstabel og udlært automekaniker i Holstebro.

Lars Tværvang har jeg skrevet et julekort til, men har ikke hørt noget siden. Jeg ved han bor sammen med en pige og hendes datter. Han er udlært radiomekaniker ved Jensby Radio i Assens.

Jeg havde også kontakt med Kirsten Molvig Jensen; jeg tabte den, da hun blev gift, men fik den igen, da de pludselig solgte grise til min far. De er atter flyttet fra forpagtergården, men jeg ved ikke hvorhen.

Lidt om mig selv. Efter mit 9-10. skoleår på Glamsbjerg Fri- og Efterskole gik jeg på grundskole på "Kærhave" ved Ringsted og arbejdede både før og efter på Iglemosegård. Senere har jeg arbejdet 1 år med 40 jersey køer ved Niels Svanholm, Sandager ved Assens, og 2 år med 70 SPF (sygdomsfri) søer hos Jørgen Juul Jørgensen, Nr. Åby. Efter det halve år, som jeg var i Canada for at arbejde på en farm, var jeg ½ år hos Ernst Christensen, Jelling, hvor der var 140 SPF-søer.

Efter endt landbrugsskole på Bygholm, Horsens, var jeg 5 mdr. på Idræts-højskole ved Viborg, men det kunne pigens og mit forhold ikke holde til, så jeg fandt mig en ny plads i Felsted og var der i 5 mdr. hos Hans J. Stougaard, der var ca. 400

søer, "en hel fabrik", hvor vi var 3 mand, der arbejdede fra tidlig morgen til sen aften.

Folkedansen reddede mig. En dag i april mødte jeg Holger Moos til "Kniple mærken". Han stod lige og manglede en mand til en ungdomskvadrille, som skulle til Tyskland om en måned. Den 29. maj skulle jeg danse med én fra Augustenborg. I bussen på vej til Kaltenkirchen faldt jeg i snak med Karen, hun dansede i Åbenrå og kørte lige forbi mig, så jeg tog med hende til folkedans.

Jeg arbejdede hos Thomas Erichsen, Frørupgaard og flyttede samtidig ind i lejlighed i Augustenborg, men kun i 5 mdr., så havde jeg fået den "skøre" ide, at jeg ville være selvstændig. Altså ud og lede med lys og lygte. Den 15. april flyttede jeg ind på Ø. Skovgaard. Nu da jeg vidste, hvor jeg havde hjemme, ville det være rart med én til at holde mig ved selskab, og jeg kendte kun en pige, som det kunne være tale om. Hun sagde ja den 28. maj 82 i Bovlund frimenighedskirke.

Den 30. august fik vi sat grund af til en ny fare- klima- og forfede-stald på 315 m<sup>2</sup>, samtidig med fik vi gravet op inde i de gamle bygninger. Der bliver plads til 130 SPF-søer.

Mange venlig hilsner fra

Karen og Ulrik Iglemose Larsen, Østermarksvej 5, 5800 Nyborg.

# HEJ 76-79'ERE

北海代  
いしあ  
んしあ



Sig mig engang, - hvor var I henne alle sammen, da der var elevfest?? Det var faktisk lidt skuffende kun at se ca. 30 stykker fra 3 årgange. Kom lige næste gang, hva' !! - Bæ'balle slut ....

Efter 10. klasse tog jeg jo på Højskole og have 8 superskønne måneder. Derefter flyttede jeg til Odense for at starte på HF. Det kunne ha' gået bedre, (en lang historie) så jeg begyndte at arbejde på "Sjalen", hvor jeg gik næsten et år. Så kom jeg på et arbejdsløshedsprojekt og nu går jeg på basisåret på EFG som smed. Min mening er, at jeg engang sku' bli' beslagsmed, men jeg har endnu ikke fundet nogen læreplads, så hvis I sku' kende nogen, så tænk lige på mig.

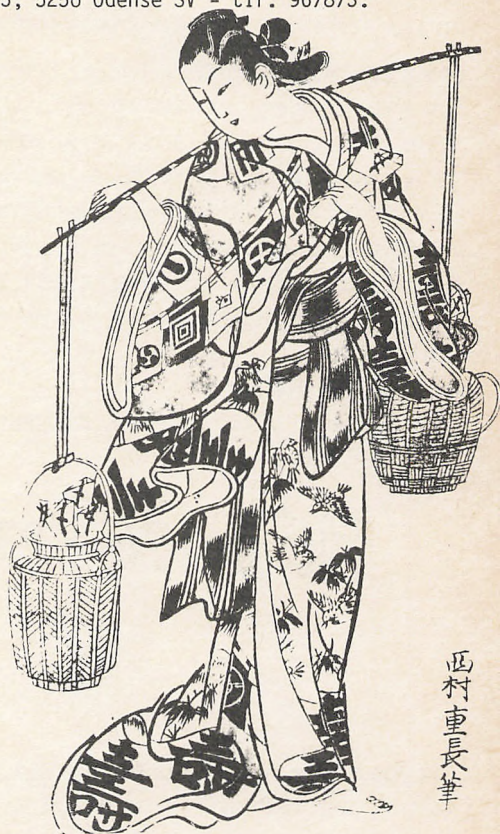
Jeg bor ude i Blommenslyst sammen med Orla, han går også på EFG, også som smed. Jeg sku' hilse 79'erne mange gange. Foruden ham ser jeg en del til Bølle (Su-

sanne Heibøll), Lene Vagtholm og Kent. De har det alle sammen fint. Bølle går på HF, dvs. hun har jo taget den én gang, men supplerer op med Fransk. Lene tager også HF på OF og Kent er i lære som kleinsmed. --- Øh --- nu ka' jeg vist ikke finde på mere at skrive! Puh.

Ka' I ha' det rigtig godt - hilsen Chris

Adr.: Chris Packness, Fladbjergvej 15, 5250 Odense SV - tlf. 967873.

# REDAKTØRENS BEMÆRK, NINGER!



Det var det!

Elevforeningens bidrag til årsskriftet. Forhåbentlig er der nogle blandt jer, der føler kontakten til jeres gamle skole og kammerater styrket.

Vi betrager os som formidlere, og glæder os over, at nogle besvarer vores opfordringer til at skrive til årsskriftet, men vi glæder os især, når der uopfordret kommer bidrag. Derfor - føler du pludselig trang til at mindes eller meddele noget fra din verden - så send os et brev - vi kan sagtens gemme det til årsskriftet.

Tak for i år.

Mange venlige hilsner  
fra hele familien

Gunhild Berg Olsen.





Regnskab for 1981/82

Indtægter:

Overført fra 80/81	1.804,90 kr.
Elevfest 1981	1.350,00 "
Renter (girokonto)	19,91 "
Årsskrift 1981	4.515,00 "
Elevfest marts 1982	990,00 "
Overført fra skolen til betaling af blanketter	<u>169,82 "</u>
	<u>8.849,63 kr.</u>
	=====

Udgifter:

Betalt til skolen Elevfest 1981	3.183,20 kr.
Protokol	125,00 "
Giroblanketter	319,88 "
Gave til Marie Espensen	235,00 "
Betalt til skolen for årsskrift 1981	3.800,00 "
Elevfest marts 1982 aflyst - pengene retur	<u>990,00 "</u>
	<u>8.653,08 kr.</u>
	=====

Indtægter .....	8.849,63 kr.
Udgifter .....	<u>8.653,08 "</u>
Kassebeholdning overføres til 82/83	196,55 kr.
	=====

Viggo Winther

Regnskabet er revideret af Niels Jørgen Mortensen.

HUSK: Kun ved at betale årsskriftet bevarer du medlemskabet.

INDHOLD:

Om årsskriftet: Søren Henriksen .....	side	3
Muren bygges om Asgård: Uddrag fra Nordiske Myter og Sagn .. "		4
Muren om Asgård - en kommentar af Søren Henriksen .....	"	6
Emneuge - lejrskole september 1982 .....	"	8
Idræt i efterskolen: Esben K. Jensen .....	"	10
Kondidag oktober 1982 - billedcollage .....	"	13
En ny kollega - interview v/ Hans Werge .....	"	14
U-lands dag på skolen: 5 efterskoleelever .....	"	16
Dalung - Glamsbjerg: Anton Siersbæk .....	"	18
Dagligdag på skolen - billedcollage .....	"	20
Japan - indtryk af en anden hverdag: Morten Winther .....	"	21
25-års jubilæum: interview af Mary & Evald Jacobsen/ L.Brandt"		28
Siden Sidst - en hilsen til tidligere elever: Ditte og Søren "		29
Elevbillede - efterskoleholdet 1981/82 .....	"	30
Skolens bestyrelse .....	"	31
Skolens medarbejdere .....	"	32
Efterskolen 1981/82 - elevfortegnelse .....	"	33
Friskolens overbygning: Udgåede elever .....	"	35
Elevbilleder .....	"	36
Elevforeningen .....	"	37
Vagtskiftet i Elevforeningen .....	"	38
Hilsen til sidste årgang: Mikael Kristiansen .....	"	39
Referat af generalforsamlingen: Mikael Kristiansen .....	"	40
Elevforeningens bestyrelse .....	"	41
Hilsen til deltagerne i elevmødet: Astrid Mose Pedersen ....	"	42
Foreningens arbejde 1982: Mikael Kristiansen .....	"	43
Elevmøde - fest for gamle elever: Søren Henriksen .....	"	44
10-års jubilæum .....	"	45
Betaling: kontingent og medlemskab .....	"	49
Skolen i dag - forslag til ny brochure: N.J. Hauge Mortensen "		50
Elev på Glamsbjerg Efterskole 1982/83 .....	"	51
Skolen i dag: 9.klasse-elever 1982/83 .....	"	53
Nyt fra gamle elever .....	"	54
Redaktørens bemærkninger: Gunhild Berg Olsen .....	"	56
Elevforeningens regnskab .....	"	57
Layout: Morten Winther & Poul Riis Svendsen		

歌麻呂画



Laoy-out:

モ  
ー  
ト  
又

ポ  
ー  
ル

Morten Winter  
1904-1980